

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Iste Aargang

Iste APRIL, 1916

No. 3

Til Overvejelse.

Dansk Brodersamfund har fra Tid til anden været Genstand for Angreb af forskellige Arter. Pastor Strandskovs Bemærkninger har været behandlet tilstrækkeligt i „Dannevirke“ af Hr. Olufsen, Chicago, saa det ikke er nødvendigt at sige mere om dette.

Men for en Tid siden fremkom i „Den Danske Pioneer“ en stille Bebrejdelse og Forespørgsel fra Prof. P. Vig, spørgende „hvor er de danske Skoler og Professorater m. m., som D. B. S. har frembragt?“ Saavidt erindres er disse Spørgsmaal og Bebrejdelser endnu ikke af nogen indenfor D. B. S. blevet besvaret eller stillet til almindelig Overvejelse af Medlemmer i D. B. S.

Det kan vel ikke nægtes, at saadanne Spørgsmaal er berettigede, og naar de fremkommer paa en saa stilfærdig og venlig Maade, som Tilfældet er med Prof. P. Vig, bør det ikke gaa upaaagtet hen, men nøje overvejes af ethvert Medlem, om D. B. S. virkelig har gjort, hvad det kunde og burde gjøre for Bevarelsen og Fremgangen af vort Modersmaal i det store, fri Amerika. Vi har sikkert Sommersol nok, Frihedens Sol, og vi har Sædejord nok. „Bare vi, bare vi, have Kærlighed nok.“ — Er det da virkelig Kærlighed til vort Modersmaal og hvad der er dansk, det skorter paa? Man vil nødig tro det, men snarere tro det er af Mangel paa Lejlighed til at udføre noget i denne Retning. Der er sikkert Tusinder indenfor D. B. S., som hellere end gjerne vilde være med til Fremning af Modersmaalet, dansk Aands- og Folkeliv, udover deres egen snævre Virkekreds, om der gaves dem en Anledning. Man maa jo indrømme, at det ikke er muligt for enhver Loge af D. B. S. at begynde en dansk Skole eller lignende, hvilket sikkert heller ikke er Meningen. Men Samfundet i sin Helhed kan sikkert gøre en hel Del ved Samarbejde med andre Organisationer i denne Retning. Hermed mener jeg særlig vore danske Kirke- og Skolesamfund, som sikkert heller end gjerne vil modtage en hjælpsom og støttende Haand fra D. B. S. og derved komme til at staa i et mere fortrolig og forstaaende Forhold overfor hinanden. Det skulde nødig være saadan, at de forskellige danske Kirke- og Skolesamfund skulde staa fjendtlige overfor D. B. S. eller D. B. S. overfor dem. Derved vindes intet paa nogen af Siderne, men tabes maaske en Del. Vi ved jo, at D. B. S. hverken er et religiøst eller politisk Samfund, men hovedsagelig „nationalt.“ — Men dermed menes vel ikke, at Medlemmer af D. B. S. ikke maa tage levende Del og Interesse i religiøse eller politiske Spørgsmaal. Nej langt fra; thi disse Spørgsmaal er nu engang de mest vigtige og brændende for ethvert Folk og Land. Tag disse Spørgsmaal bort og der bliver kun grumme lidt af Interesse tilbage. Men, siges der, D. B. S. staar ikke fjendtlig overfor hverken Kirke eller Skole. Om disse staar fjendtlige overfor os, kan vi ikke gøre ved. Dette er ganske rig-

tigt, hvad det første angaar og tildels rigtigt, hvad det sidste angaar. Dog kunde der maaske gøres en ikke ringe Del fra D. B. S. Side til at forbedre Forholdet imellem disse forskellige Samfund, ved at vise en virkelig Interesse for disse Samfunds Virksomhed og gøre det første Tiløb til Samarbejde i dansk nationalt Interesse, saavel i vort eget Samfunds som i Skolens og Kirkens.

D. B. S. vilde sikkert ikke tabe noget derved, men maaske vinde en Del, da vi kan vente at danske Kirke- og Skolefolk derved vil faa Øjnene op for, hvad D. B. S. i Virkeligheden er og da støtte dette efter bedste Evne, i Stedet for i visse Tilfælde at modarbejde det

Vore unge Medlemmer vilde sikkert ikke have Skade af et tre Maaneders Ophold paa en dansk-amerikansk Høj- eller Ungdomskole, hvor der undervises baade i engelsk og dansk. Det engelske er en Nødvendighed i Kampen for Tilværelsen herovre. Det danske Aandsliv, som udgaar fra Høj- og Ungdomskolerne, kan blive til en uvurderlig Velsignelse for mange senere hen i Livet. Baade ældre og yngre Medlemmer af D. B. S. vil sikkert heller ikke tage Skade af at overvære Gudstjeneste eller religiøse Møder, trindt omkring i Landet, hvor saadanne afholdes. Kan hænde man nu og da kunde bringe Tanker med sig derfra, som nok kan være værd at leve paa. Ligeledes kan det komme til at staa klart for mange Kirke- og Skolefolk, at hvad der udrettes indenfor D. B. S. med Hensyn til gensidig Hjælp og Støtte, nok kan være værd at tage Del i. Hvad der særligt ankes over i D. B. S. er det hemmelige. Men umuligt er det vist ikke, at faa det gjort forstaaeligt for mange uforstaaende, at det kun er Samfundets Forretningsmetode, som ikke

stilles til offentlig Beskuelse. Derudover har vi saa sikkert intet, som enten bør eller skal holdes skjult. Der er ogsaa blevet anket over, at alt D. B. S. bryder sig om, eller arbejder for, er Assurance og Sygehjælp. Hvor godt dette end er, maa vi dog se at faa Udenforstaaende til at tro, at ogsaa vi stræber efter de højere Idealer i Livet og saadant sker vel næppe undtagen man søger saadanne Steder, hvor disse Idealer bringes frem.

Saa er der Udgivelsen af Værket „Danske i Amerika.“ — Kunde D. B. S. ikke her være til megen Nytte baade ved finansielt Hjælp og Oplysninger om Danske over hele Landet? Hvem det bliver, som skal skrive Værket, Prof. P. Vig, J. C. Bay eller Bobjerg, vides vel ikke endnu. Kunde det ikke tænkes, at et Samarbejde mellem de tre kan komme istand og D. B. S. træde hjælpende til. 50c fra hver af blot Halvdelen af Medlemmerne i D. B. S. vil sikkert garantere Værkets Udgivelse. „Den Danske Pioneer“s Forhaabninger om at Overskudet fra Danmarks-Bygningen i San Francisco vilde blive anvendt i dette Øjemed er jo nu bristet og nye Forhaabninger maa fødes. Et saadant Værk vilde være af største Interesse baade for os herovre og de derhjemme. Her er noget for vor ærede Overbestyrelse at tage fat paa, og kjender man T. P. Nielsen og J. Michaelisen ret, har man Grund til at tro De vil tage Sagen op og se hvad der kan gøres. Vi har jo nu vort eget Blad, som forhaabentlig vil give Plads for Forhandlinger af denne Slags. Lad os høre fra andre Brødre angaaende dette og lad os høre fra Overbestyrelsen, hvad De mener derom, hvordan De tror Sagen bedst kan frembringes og om der er Stemning for ovennævnte indenfor Samfundet.

Med broderlig Hilsen

FRANK TELLESEN.

Ogden, Utah.

Herman Bang Loge No. 291.

Loge Nr. 102 i Providence, R. I., har i sidste Maaned lidt et føleligt Tab, idet Broder Carl Robb er afgaaet ved Døden i sin bedste Manddoms Alder.

Carl Robb vil erindres af alle Delegater ved den sidste Konvention i St. Paul, Minn., hvor han repræsenterede Rosenborg Logen og med Flid og Dygtighed tjente paa flere Komiteer.

Loge Nr. 32 i New Haven, Conn., har ligeledes mistet et skattet og dygtigt Medlem i Broder Jørgen C. Jørgensen, som afgik ved Døden den 24de Februar. Han var i en Aarrække Logens Sekretær og havde stedse virket energisk for Samfundets Fremgang.

To nye Loger er atter under Oparbejdelse, nemlig i Springfield, Mass., og i Sidney, Mont. Springfield Logen er oparbejdet af Broder H. M. Marker i Boston og begynder med over 20 Charter Medlemmer, medens Sidney Logen, der ogsaa til en Begyndelse tæller en Snes Medlemmer, er oparbejdet af Broder W. F. Jensen fra Kenmare, N. D., Logen Nr. 198.

Efter Storm kommer Stille, siger man. Den tapre lille Loge Nr. 243 i Fargo, N. D., havde en Tid lang meget indbyrdes Bryderi, som endog truede med Opløsning. Men nu da Sagerne er bleven jævned møder Logen op med fire nye Medlemmer siden Nytaar — et Tegn paa god Forstaaelse og gode Udsigter.

Loge Nr. 19 i Omaha har nu ogsaa i Lighed med Loger i flere andre større Byer oprettet et Arbejds-kontor. Vi forstaar at det er Meningen at interessere andre Omaha Loger i dette Foretagende for saaledes at komme saamange Landsmænd som muligt til gode.

Vi henleder Logernes Opmærksomhed paa, at Grundlovsfester og andre Juni-Fester, som ønskes averterede, bør fremkomme i Maj-Numret og derfor være Bladet i Hænde den 10de April eller senest den 20de.

DET DANSKE BRODERSAMFUND'S OVER-SEKRETÆRS KONTOR

J. MICHAELSEN, Office 202 Paxton Block.

Assessment Nr. 3, i 1916

Omaha, Neb., 1. April 1916.

Hoved Nr.	Døds Nr.	Navn	Loge Nr.	Logens Bynavn	Alder	Optaget	Død	Fødested	Dødsarsag	Assessment-Bet.
7956	1923	J. P. Jensen	75	Albert Lea	57	25 Nov. 1897	18 Dec. 1915	Dronninglund Sogn	Herat Disease	\$ 500
9769	1924	C. W. Nielsen	18	Chicago	59	21 Aug. 1899	14 Dec. 1915	Toverise, Taasinge	Cerebral Hemiplegia	1000
4333	1925	Chr. Nielsen	62	St. Louis City	45	17 Marts 1893	21 Nov. 1915	Stanby Sogn	Diabetes	500
23426	1926	A. Eskesen	248	New York	58	27 Dec. 1906	28 Dec. 1915	Skevn, Gyll	Accident	250
78	1927	H. Svendsen	2	Neenah	63	25 Juni 1881	13 Jan. 1916	Fillebro, Nakskov	Pneumonia	1000
19349	1928	C. Gottlieb	18	Chicago	47	28 April 1905	4 Jan. 1916	Horsens	Hodgkins Disease	500
80164	1929	R. B. Rasmussen	179	Denver	27	15 Feb. 1910	12 Jan. 1916	Skjodstrup, Jyl.	Suicide	1000
85911	1930	H. Jensen	73	Alden	42	17 Juli 1913	3 Jan. 1916	Grensted Sogn	Pneumonia	1000
7281	1931	B. L. Birkedahl	43	Denver	68	9 Okt. 1896	11 Jan. 1916	Rodding, N. Slesv.	Accident	500
4654	1932	Otto Poulsen	67	Fresno	51	21 Juni 1893	11 Jan. 1916	Norre Norup	Apoplexy	1000
21522	1933	Frederik Holm	49	San Francisco	34	9 Nov. 1910	22 Jan. 1916	Ronne, Bornh.	Abcess of Glands	1000
12904	1934	H. J. Robertsen	113	Eumelaw	62	28 Aug. 1902	17 Jan. 1916	Gjærring, Maribo A.	Heart Disease	500
11591	1935	J. H. Pedersen	111	Austin	42	20 April 1901	24 Jan. 1916	Hjelm, Kobbel	Suicide	1000
6959	1936	A. P. Rasmussen	26	Fremont	60	8 Juni 1896	14 Feb. 1916	Aarhus	Bri-hts Disease	1000
8422	1937	J. Rasmussen	106	Trufant	57	14 April 1898	5 Feb. 1916	Vilmose, Praesto	Erysipelas	1000
13329	1938	J. Lund	155	Bellingham	49	20 Sep. 1902	22 Dec. 1915	Thostrup, Slesvig	Pul. Tuberculosis	250
18182	1939	A. C. Jensen	35	Chicago	40	18 Nov. 1904	18 Feb. 1916	Agger, Thisted	Pul. Tuberculosis	1000
3518	1940	N. P. Nielsen	46	Perth Amboy	50	22 Feb. 1892	14 Feb. 1916	Mollerup	Diabetes	1000
4724	1941	S. Jensen	20	Manistee	71	10 Aug. 1893	19 Feb. 1916	Asdal Sgn., Jylland	Arteris Sclerous	1000
1258	1942	H. C. Hansen	1	Omaha	67	15 Dec. 1885	25 Feb. 1916	Erritsoe	Carcinoma	1000
26608	1943	C. C. Robb	102	Providence	49	14 Mai 1908	1 Marts 1916	Aarhus	Operation	250
33415	1944	N. P. H. Topp	245	So. Bend	28	14 Dec. 1911	5 Marts 1916	Haarby, Assens	Dilatation of Heart	1000
30292	1945	C. M. F. Christensen	141	Irene	30	9 Marts 1910	30 Jan. 1916	Tggerby, Hjørring	Gas Bacillus	500
15933	1946	J. C. Jørgensen	32	New Haven	48	17 Nov. 1903	21 Feb. 1916	Tapdrup, Viborg	Pneumonia	1000
15372	1947	O. M. W. Abben	49	San Francisco	39	16 Sep. 1903	28 Feb. 1916	Kobenhavn	Myocarditis	1000
26099	1948	F. Hansen	30	Muskegon	56	3 Feb. 1908	2 Marts 1916	Sorbymagle	Cerebral Lesion	1 000
20595	1949	J. P. Iversen	161	Ruskin	55	11 Nov. 1905	8 Marts 1916	Tornby, Hjørring	Peritonitis	1000

Broder:—Ifølge Det Danske Brodersamfund's Konstitution, Paragraf 6. 4de Afdeling, er det atter min Pligt under nævnte Dato at opkræve et nyt Assessment samt henlede Brødrenes Opmærksomhed paa, at Assessment Nr. 201, som er i Logens Kasse, herved beordres indsendt til Over-Sekretæren den 1 Mai 1916 og senest den 15 Mai. Du anmodes derfor om at indbetale til Logens Finanssekretær eller Kasserer Aars-Nr. 3, Løbe Nr. 202 senest den 1 Juni, da enhver Loge ifølge Konstitutionens Paragraf 7, 4de Afdeling, altid maa have et Assessment opkrævet i Forskud af sine Medlemmer.

Ny Medlemmer optaget den 1 April og indtil næste Assessments Opkrævning skal betale Aars-Nr. 3, Løbe-Nr. 202 ved Optagelsen.

J. MICHAELSEN, Over-Sekretær.

Loge Emner.

Broder M. Jørgensen af Dannevang Loge Nr. 182 i Waukegan, Ill., meddeler, at der den 19de Februar blev indsat en Loge af Søstersamfundet i Waukegan. Den nye Loge er Nr. 144 og begyndte med 18 Medlemmer. Der var adskillige besøgende Søstre tilstede fra Chicago, Racine og Kenosha, og Indsættelsen blev foretaget paa en smuk og højtidelig Maade. Udentvilt vil den nye Loge hjælpe til at fremme baade Søstersamfundets og Brodersamfundets Sag i Waukegan.

* * *

Loge Nr. 154 i Withee, Wis., har nylig slaaet „Katten af Tønden,” meddeler Logens Sekretær, C. Madsen. Lørdagsaften den 4de Marts samledes Brødrene med deres Damer i Dana Hall. Denne Bygning er 30x70 Fod, har elektrisk Lys, Theaterscene og gode Lokaler for Logemøder, er fuldstændig gjældfri og Loge Nr. 154's Ejendom. Der blev severet Kaffe med gode danske Fastelavnsboller samt andre velsmagende Forfriskninger, men det var Tønden, som det tog vældige danske Slag for at faa til at bukke under. Efter at være bombarderet med Herculesslæg, kunde selv de bedste Egetræstave ikke modstaa, og Katten, som bestod af de dejligste Nødder, trillede rundt paa Gulvet, og Smaafyrene fik travlt, hvorefter Musikens Toner lød og Dansen gik.

Der bliver arbejdet i denne Tid for Oprettelsen af en dansk Søstersamfundsløge, og alt tyder paa, at det vil lykkes. Ti danske Kvinder har nu udfyldt deres Ansøgninger og flere har lovet at være med, og snart vil en ny Loge blive begyndt.

Loge Nr. 282 i Upland, Neb., har ogsaa samlet sig et Hold af Tug o'war Kæmper og i en Trækning med det lokale M. W. A. Hold vandt det danske Hold en let Sejrr, meddeler Logens Sekretær, J. Christensen. Nu vil Upland Holdet imidlertid gerne trække sammen med andre danske Hold i Nebraska, og man har allerede sendt en Udfordring desangaaende til Logen i Minden. Hvis der skulde være andre Hold i Nebraska, der kunde have Lyst til at møde de stærke Mænd i Upland, saa bør de skrive til Sekretæren, R. F. D. 2, Upland, Neb.

* * *

Als Loge Nr. 111 i Austin, Minn., havde den 11te Februar en meget vellykket Aftenunderholdning, meddeler Sekretæren J. W. A. Jensen. Paa Programmet udmærkede Martin Thomsen sig med adskillige danske Sange som vandt meget Bifald, og G. Rasmussen gav en Violin Solo til Bedste, ligesom Chas. Roed udførte en Trombone Solo. Efter Koncerten var der Dans og Lokalet var fyldt med glade Gæster og Loge Medlemmer.

* * *

Loge Nr. 62 i Sioux City, Iowa, afholdt Stiftelsesfest den 4de Marts for Medlemmer med Familie og for Danske, som ønskede at blive Medlemmer af Loge Nr. 62. Vi modtog fire Ansøgninger for Optagelse. Medlemmer af Loge Nr. 62 bedes komme til vort Møde den 6te April og forhandle om at afholde en Grundlovsfest sammen med andre danske Foreninger i Fællesskab. Ligesaa vil der blive Forhandling om Afdøde Ex-Over-Præsident P. H. Johnsens Monument. Med broderlig Hilsen.—N. P. Jensen, Sekr.

* * *

Loge Nr. 111 i Austin, Minn., har i den sidste Tid haft flere fornøjelige Sammenkomster. Blandt andet blev Brødrene behageligt overraskede efter Mødet den 26de Februar, i det 25 Damer indfandt sig og arrangerede Bordet efter Mødet for de overraskede Brødre. Den 11te Marts havde Logen endvidere Fastelavnsild og den 15 April følger Logens Stiftelsesfest.

* * *

En dansk Mand, John P. Olsen, blev i Februar Maaned dræbt i Omaha af en ung Italiener, hvem han boede sammen med. Italieneren forklarede til Politiet, at Olsen havde været beruset og havde truet ham med en Kniv, hvorefter Italieneren hentede sit Gevær og skød Olsen. Da der ikke var nogen Vidner og Olsen ikke havde Paarørende eller Slægtninge, blev der ikke rejst nogen Anklage og Italieneren fik Lov til at gaa Dagen ef-

ter Mordet. Folk, som kender Manden paastaar forøvrigt, at han altid har været stor i Munden med Hensyn til at skyde Folk, som han kom i Klammeri med.

I den døde Mandes Lomme fandt man imidlertid en Brodersamfundskvitering og gennem den danske Konsul i Omaha indhentede man Oplysning fra Kenmare, N. D., at Olsen ganske rigtig var passivt Medlem af Loge Nr. 198 og man kunde ydermere erindre ham efter Beskrivelsen, der gik ud paa, at han havde mistet en Del af den ene Tommelfinger. John P. Olsen blev 49 Aar gammel og var født i Fulby, Sorø Amt. Han blev passivt Medlem af Brodersamfundet i Marts 1913, og for et Aar siden rejste han fra Kenmare til Omaha. Han har udentvilt ingen Slægtninge i Amerika, men muligvis vil dette komme Slægtninge i Danmark for Øje.

Referendum og Distrikter.

Med Forundring læste jeg Artiklen angaaende Referendum i D. B. S. af Broder Petersen, Milwaukee, antagelig No. 36's dygtige Delegat fra Konventionen i Fresno 1910.

Som Svar tjener følgende:

Broder M. Petersen paastaar at have gennemlæst Nebraska Statslove; naa dette betvivles aldeles ikke, men jeg tror ikke at Broder Petersen har forstaaet at oversætte dem paa Dansk. Selvfølgelig forbyder ovennævnte Statslove Referendum og endda saa eftertrykkeligt, at man ikke kan undgaa at forstaa det.

Broder Petersen paastaar ydermere, at No. 36's Forslag til Referendum var oppe baade i Council Bluffs 1906 og i Fresno 1910. Dette er meget sandt, men vi maa ogsaa huske paa, at mange Ting bliver en indgroet Vane, saa indgroet, at det tilsidst bliver en fix Ide. Vi, som kender Broder M. Petersen, ved af Erfaring, at han er en ivrig Forkæmper for denne Sag, og vi respekterer hans Ide, men at gennemføre dette grænder jo til Umulighederne. For det første har vi Loven imod os, og for det andet saa husk paa Referendum-Afstemningen 1912 angaaende Distriktsvalgmaalet. Nogle faa Hundred af Samfundets 20,000 Medlemmer fandt det Ulejligheden værd at stemme; vilde det ikke blive paa samme Maade om alt skulde afgøres ved Referendum?

Nej, Broder Petersen, naar vi engang skal se Det Danske Brodersamfund som en progressiv Forening, saa skal det ske igennem Inddeling af Samfundet i Distrikter, som alle store Foreninger har det. Broder Petersen spørger om Delegerterne var bange for at den menige Mand i Samfundet skulde tilrane sig for megen Magt, dersom Referendum blev vedtaget. Hvem er den menige Mand? Broder Petersen paastaar tillige, at det er den menige Mand, som opholder Samfundet. Hvem er disse menige Mænd? Er vi ikke alle lige, betaler vi ikke alle det samme? Du vil vel aldrig paastaa, Broder Petersen, at en Overbestyrelse kunde vælges ved Referendum? Naturligvis, den nuværende Maade at vælge Overbestyrelse paa er en særegen Fremgangsmaade. Overbestyrelsen ved Navn og Delegerterne ved Numer; det giver jo ikke mange Chancer for Aspiranter til Embederne iblandt Delegerterne.

Nu kommer jeg helt og holdent bort fra Referendum-Spørgsmaalet. Broder Petersen paastaar, at Konventionen i Milwaukee 1919 vil se samme Forslag fra No. 36 igjen; dette tror jeg ikke paa; denne Sag vil gaa i Glemmebogen før den Tid.

Nu tør jeg ikke skrive mere; jeg er bange for Papirkurven.

Med broderlig Hilsen

H. C. C. STEVENS,

Delegat for 270, Cambridge, Mass.

Referendum og Distrikts-Konventioner.

Ligesom Broder Martin Petersen fra Loge No. 36 blev undertegnede ogsaa forbauset over, at Konventionen i St. Paul forandrede Paragraf 13, anden Afdeling i vor Konstitution, saa et nyt Forslag eller en Forandring af Lovene skal være godkendt af mindst 10 Loger, hvorimod en Tilslutning af

5 Loger tidligere var tilstrækkelig for at fremme et Lovforslag.

Dog, saa længe der arbejdes efter det nuværende System, vil det altid være muligt for Forslag som ovennævnte at blive vedtaget paa enhver Konvention.

Thi medens cirka 100 Delegerter, som uden Overdrivelse kan siges at høre til Konventionens bærende Kræfter, er beskæftiget i de forskellige Komiteer, gaar Arbejdet sin Gang i Konventionssalen.

Ovennævnte Forslag var stillet af Loge Nr. 18, Chicago, og blev anbefalet af Logens Delegat, og som jeg skrev i første Nummer af Samfundsbladet, er det vanskeligt, for ikke at sige umuligt for mange af Delegerterne at have en hurtig og klar Forstaaelse af ethvert Forslag; to eller tre Delegerter taler for, en enkelt taler imod, saa forlanges der Afslutning; Konventionen har ikke Tid til at beskæftige sig længe med smaa og tilsyneladende ubetydelige Forandringer; Forslaget kommer til Afstemning, bliver vedtaget (færdig).

Havde vi nu Distrikts-Konventioner og gjorde Brug af Referendum-Systemet, da vilde alt tage sig anderledes ud.

Vi kunde tænke os, at de forskellige Logers Lovkomiteer blev nedsat cirka 1½ Aar før Hoved-Konventionens Afholdelse, naar Komiteernes Arbejde var færdig, blev det hele per Referendum tilsendt alle Loger i indeværende Distrikt; Logerne i Forening med Lovkomiteerne fik da Lejlighed til at gennemgaa alle Forandringer og nye Forslag, der vilde komme til Behandling paa Distrikts-Konventionen; naar Betænkning, Tilslutning eller Misbilligelse forelaa klar affatte, kunde Distrikts-Konventionen træde sammen og begynde Arbejdet.

Efter at Distrikt-Konventionen havde fuldført sit Arbejde, blev dette per Referendum tilsendt de forskellige Distrikter, saaledes at ethvert Distrikt havde en klar Forstaaelse af alt hvad der vilde komme til Behandling paa Hoved-Konventionen.

Ved at indføre denne Ordning, vilde vi opnaa, at Forslagene om Referendum og Distrikts-Konventioner smeltede sammen til et; og ved at alt blev drøftet, først i Logerne, per Referendum, og Distrikts-Konventioner, før det blev beseglet paa Hoved-Konventionen, vilde vi opnaa, det bedste af det bedste, og det er det vi skal have frem i Dansk Brodersamfund.

SOPHUS NYBOE,

Brooklyn, N. Y.

Giv Blomsterne nu.

Lukket Øje kan ej hvide Roser se; lukket dem ej holde kan; Aander, som er stille, kan ej samle blide Duft, der fra dem falder. Død i Fred er Drømmen, vi alle stræber efter. I Livet er Tiden at hjælpe dem, saa giv dem Blomsterne nu.

Her er Bestræbelser og Besværligheder: her er Sorger og Taarer. Nu er Tiden at vise Broderkærlighed til de syge og lidende Brødre. Hvad for Øret er smukke Ord, hvad for det knuste Hjerter er dyb Sympathi, intet godt efter Døden vil gjøre. Saa giv dem Blomsterne nu.

Kun et venligt Ord eller Hilsen, kun et Haandgreb eller et Smil. Det er Blomster, som vil lette Byrden og bringe mangt et Smil. Efter vor Rejse er ovre, hvad godt er de saa? Hvad kan de bære, som selv maa bæres; saa giv dem Blomsterne nu.

Blomster fra glade Hjærtets Have, plukket med Broderkærlighed, har Duft af Blomster, der gror i Himlen. Ord kan ej fortælle, vor Velsignelse en saadan Gave vil blive og vil leve gennem Livet hos mange; saa giv dem Blomsterne nu.

I. B. DAUMSTREI,

Delegat, Nr. 43.

To Fluer med et Smæk

Der tales saa meget om Tilgang af nye Medlemmer, og af en Del Medlemmer agiteres der vel ogsaa nok ihærdigt og bravt, men gøres der nok? Det er et Spørgsmaal, som jeg kom til at tænke over ved at læse Artiklen „De første Aar” i vort Blads Nr. 2. Netop det første Aar burde enhver Landsmand, der kommer hertil, fanges for sin egen Skyld. Dels for at lære Folk og Forhold at kende

og dels for at faa Raad og Vink. Og det er min Mening at mange Bekymringer kunde afvendes, hvis den Nyankomne Landsmand kan gaa af andres Erfaring i Stedet for at han selv skal gaa hele Erfaringens bitre Skole igjennem. For mit eget Vedkommen- de saa vidste jeg aldeles intet om, at der existerede et „D. B. S.” og derigennem en Hjælp til Selvhjælp. Jeg fik som saa mange andre Typhus og var saa nær Døden, som man vel kan være. Derefter lang Tid som Reconvalescent og Arbejdsløshed og bitter Fattigdom. Endelig begyndte jeg at rejse mig og kom saa i D. B. S. Jeg tænker at som mig er det gaet, om ikke de fleste, saa dog mange. Var det mon ikke to Fluer med et Smæk, om D. B. S. blev lidt kendt i Danmark, f. Eks. ved Hjælp af en lille Pjece, som udleveredes paa Dampskibsselskabernes Kontorer sammen med Billetten og ligeledes var at faa ombord paa Skibene ved Ankomsten til New York. Og her satte D. B. S. sig i Forbindelse med et „Dansk Højskolehjem” (er ukendt med Forholdene der men tænker det findes et saadant) eller lignende, der ved Skibets Ankomst stillede med en dansk Plakat paa en Stænde. Gik Rejsen videre, saa fik den Rejsende yderligere Adresser paa Logernes Præsidenter. Hvis den første Hjælp var af D. B. S., var det en Agitation, som vilde betale sig baade for vor Landsmand og for Samfundet selv. Tænk over det, men ikke for længe, I som skal handle, og handl saa.

NR. 39587 AF NR. 35.

Det her foreslaaede Skrift er, som bekendt, vedtaget og udførligt omtalt i det første Numer af Bladet.

O. S.

Fra Dannevirke, Nebr.

Jeg er meget glad ved vort nye Blad og har allerede begyndt at længe efter næste Maaned for at faa fat i Nr. 3.

Jeg har med Interesse læst Broder Hansens Indlæg med Hensyn til Forskjønnelse og Forbedring af vort Blad, og synes meget godt om hans Ide, bare det ikke bliver for dyrt, og Rom blev jo heller ikke bygget paa en Dag. Bladet, som det ser ud i Dag, er vel omtrent efter samme Mønster som vore amerikanske Assuranceviser, og de er just ikke udstyrede i nogen Skønhedsform.

Med Hensyn til vort Logearbejde herude, saa kan vi just ikke prale af nogen stor Fremgang, men vi gaar jo lidt fremad hele Tiden, og da vi har tre Loger her i umiddelbar Nærhed af hinanden, saa kan vi jo ikke gjøre Regning paa at faa store Loger.

Jeg var med til at oprette Loge Nr. 88 i Elba den 9de November 1895, var Sekretær for samme Loge i længere Tid og Delegat til Konventionen i Minneapolis i Januar 1896, hvor gamle P. H. Johnsen var Over-Præsident, Viggo A. Danielsen, Over-Sekretær og Eskildsen, Over-Kasserer, og den alernyeste Delegat var fra Loge Nr. 91, St. Paul, Minn. — hvis jeg husker rigtig.

Det glæder mig meget at kunne sige, at vort Samfund er gaaet fremad med Kæmpeskridt siden den Tid, og jeg kan ikke se andet end at D. B. S. har en god Fremtid for sig, thi dets Grundstæninger er udmærkede og vi har en dygtig Overbestyrelse.

Med broderlig Hilsen

C. J. FRANSEN,

Dannevirke, Nebr.

Vort Blad.

Jeg er glad ved at se, at Broder A. W. Hansen har paabegyndt en Diskussion om vort Blads Udseende, Størrelse o. s. v. Det viser, at Broder Hansen interesserer sig for Bladet og ønsker at se det saa presentabelt som muligt. Jeg er fuldstændig enig med samme Broder, naar han siger, at vort første Numer af Bladet er velskrevet og Indholdet godt, men jeg tænkte selv, at det var lidt tarvelig udstyret, f. Eks. Navnet, men saa tænkte jeg igjen, at Formaalet med Bladet kunde jo naaes; selv om det skortede paa Udstyrelsen, og det er maaske de færreste, som sætter Pris derpaa. Da det nu er kommen paa Tale, vil jeg sige, at vort Samfunds Symbol imellem det danske og ameri-

kanske Flag vilde være en stor Forbedring paa Titelbladet. Og jeg er sikker paa, at om Broder Michaelsen vilde bekendtgøre det, vilde der indkomme mange Tegninger. Saa kunde den bedste jo antages, og alt det vilde koste var 2 a 3 Dollars for en „Plate.“ Med Hensyn til Størrelse, da synes jeg endda at det gaar an; der kan skrives meget godt paa det Spalterum, naar bare Brødrene altid vil skrive saa det kan blive til Samfundets Bedste, og det er jo ikke beregnet paa at udfylde Pladsen for et af vore danske Blade. Saa skulde jeg lide at se nogle Billeder i vort Blad; f. Eks. havde jeg tænkt at vore stærke Brødre fra Nr. 195 havde faaet deres Billede i, det var da ikke af Vejen, vi er stolte af dem.

Nu ønsker jeg vort lille Blad samt dets Redaktør al mulig Fremgang, og maa de begge hjælpe os at mere Sten paa Sten i de kommende Aar.

Med broderlig Hilsen
N. C. RASMUSSEN.
Ex. Pres. Nr. 22.

Fra Seattle, Wash.

Seattle, Byen, som ligger helt nede ved Puget Sound, omgivet af høje, sneklædte Bjerge og duftende Fyrreskove paa alle Sider, kun med et smalt Udlob til Stillehavets store Vandmasser, er en livlig By, som aspirerer godt til at blive en Storby. Det sporedes tydeligt paa Loge Nr. 29's Maskerade den 12 Feb. Den store Festsal i Logens Bygning var fyldt til sidste Plads for Tilskuernes Vedkommende og Gulvet var godt fyldt med danske Damer og Herrer i alle mulige — ja, næsten ogsaa umulige — Dragter. Det var Tilskuernes egen Fornøjelse, naar de kunde udpege en af deres Bekendte blandt det brogede Selskab paa Dansegulvet.

Dommerne havde et ret ubehageligt Hverv med at udpege Præmietaagerne, og mange sagde da ogsaa, at hin Maske var bedre end den valgte. Jeg tror dog, at de var saa nær retfærdige, som menneskelig Forstand kunde være, dog mener jeg, at naar en af Dommerne gik saa vidt, at han ikke vilde give Premie til en Dame med forgyldte Ben, saa gik han bort fra Rimeligheder, thi Forgyldning i disse daarlige Tider er noget, som ikke er til at snuse af.

Blandt Premietaagerne var Mr. Madson og Mrs. Ottosen ubetinget de bedste, deres „Ny Ankomne“ Dragter var slaaende og morsomme, og den Vej de førte dem igennem Aftenens Udsponer var fortræffelig. Ligeledes var Masken „Jens Vejmand“ god og blev spillet godt af Mr. Stoffersen. Det skottede en Del paa fine Dragter, derimod var der rigelig af Hjemindustri, og Mrs. W. Petersens Dragt af „Alle Nationers Flag“ var et godt Eksempel.

FRED ANDERSEN.

Genboerne.

Astronomisk Skitse.

Vor Jords nærmeste Nabo i Verdensrummet er, som bekendt, Maanen. Afstanden derop er en lille Springvej af ca. 200,000 Mil. Hvis Ingeniørerne blot kunde komme til at lægge de nødvendige Jernbanesveller, vilde man snart faa Skinnerne anbragte; de allerede fabrikerede Jernbaneskinne her paa Jorden vilde for Resten rigelig strække til. Kunde man saa befare denne Strækning med vort allerhurtigste Expressog, som kører 80 Mil i Timen, ja saa vilde vi naa Maanen efter ca. 4 Maaneders Forløb. Men da vi Mennesker sagtens vilde komme til Maanen mere døde end levende efter en saa forceret Rejse, maatte der selvfølgelig anlægges en Række Mellemstationer, som maaske passende foreløbig kunde kaldes „Luftkaster.“

Det næstmest Himmellege er Planeten Venus, men med den omtalte Befordring vilde vi dog ikke kunne naa den før om ca. 46 Aar. En saadan Banes Aktier kom næppe til at staa højt.

Saa er der Mars; dens Afstand er endnu noget større, men vi kunde dog maaske, i Fald Banen var i Orden, haabe at naa den i Løbet af ca. 60 Aar.

Disse to Planeter, Venus og Mars,

løbe i Baner, som omslutte Jordens Bane, idet Venus befinder sig indenfor og Mars udenfor Jordbanen. I disse Baners Midte straal Solen som en „Verdenslygte,“ der spreder Lysets Velsignelser ud til alle Sider. Vi ville i det følgende kaste et Blik paa Planeterne Venus og Mars, disse to Genboer, mellem hvilke Jorden jævnlig baner sig Vej. Man ser da Venus i Retning henimod Solen, Mars i den modsatte Retning.

Netop denne Omstændighed, at Venus stadig maa iagttages i Morgen eller Aftentimer, fordi den altid er Solen nær, bevirker, at vort Kendskab til dens fysiske Forhold er meget mangelfuldt. Vi ved med Sikkerhed, at Venus befinder sig 56 Millioner Mil fra Solen, at den fuldender et Omløb i sin næsten cirkelrunde Bane i Løbet af 225 Dage, og at dens Gennemsnit er 6600 eller lidt mindre end Jordens. Men Spørgsmaalet om, i hvilken Periode den drejer sig om sin Akse, er endnu ikke afgjort. Astronomerne er delte i to Lejre, idet nogle slutter sig til den af Schiaparelli i Milano fremsatte Anskuelse, at Planeten stadig vender samme Side mod Solen og saaledes har „bunden Rotation,“ idet dens Akse staar vinkelret paa Banens Plan, medens andre holde paa den ældre Mening, at Venus roterer ligesom Jorden i 24 Timer om en Akse, der hælder lidt mod en lodret Linie paa Banens Plan, og som træffer høje, evig snedækte Bjerge ved Planetens Poler.

Der er Mulighed for, at Venus kan være en beboet Klode; thi Planeten er omhyldt af en tæt Atmosfære. I December 1890 har man fra Lick-Observatoriet i California iagttaget Venus, medens den befandt sig nær Retningslinien mellem Solen og Jorden. Uden om den forholdsvis store mørke Klode saas en lysende Ring, et Billede af Planetens Luftkreds.

Fra Venus vilde man faa Oje paa en Stjerne, vi aldrig have set straae paa Himlen. Den er lysere end selve Venus, som den viser sig for os. Dette fremmede Himmellege er dog ingen anden end selve Jorden, der, set fra Venus, maa funkse som en lille natlig Sol.

Man har til visse Tider set Venus' Natside i et graaligt Skær, hvis Natur er ubekendt; maaske kunde flammende Nord- og Sydlys paa Planeten udstrækkes over hele Kloden og oplyse Atmosfæren, men en stor Mængde Vulkaner i samtidigt Udbrud kunne rimeligvis have samme Virkning. Derimod er det ikke sandsynligt, at Venusbeboerne — disses Tilværelse forudsat — foranstalter storartede Fyrværkerifester, hvilket Gruithuisen mente.

Den Strid, der længe har hersket om, hvorvidt der gives en Venusmaan eller ikke, er nu afgjort, idet man bestemt fastholder, at der ingen gives; thi de iagttagelser, der synes at antyde det mystiske Himmelleges Tilværelse, er selv temmelig mystiske. Sidespejlinger i de ældre Kikkerter og Forvekslinger med Fiksstjerner har beviselig fundet Sted, og saaledes er det Problem bragt ud af Verden.

Naa Venus som en lille sort Plet i Løbet af nogle Timer passerer hen over Solens lyse Skive, indtræffer det sjældne Fænomen, vi kalder Venusgennemgang, og som kan lede til Bestemmelsen af Jordens Afstand fra Solen, en Linie paa 80 Millioner Mil. I 1882 indtraf den sidste, og den 8de Juni 2004 vil man kunne følge den næste Venusgennemgang, saafremt Vejret bliver klart om Formiddagen, men kun faa af de, der bliver Vidne hertil, har endnu ikke betraadt vor Planet.

Vi vender os nu til Mars, en mærkelig rød Stjerne hvis Bane falder udenfor Jordens, idet dens Middelfastand fra Solen er ca. 20 Millioner Mil. Mars er en lille Klode; dens Gennemsnit er kun 3600 Mil, dens Flade omtrent saa stor som alt Landareal paa Jorden. Man ved, at Mars drejer sig om sin Akse i en Periode af 24 Timer 37 Minutter og 23 Sekunder. Dens Døgn er altsaa meget nær af samme Varighed som Jordens. Den Akselinie, om hvilken Mars gaar rundt, viser dog ikke i samme Retning som Jordens. Planetens nordlige Polarstjerne er Stjernen „Deneb“ i „Svanen.“

Marsareet omfatter 687 af vore Døgn eller 668 2-3 Marsdøgn. Hvis der paa Mars gives et ordnet Kalendervæsen, vil det være fornuftigt at gaa

ud fra, at der efter et Aar paa 668 Dage følger to Skudaar, som begge har 669 Dage.

Det er en godtgjort Kendsgerning, at Mars har Luft, og at Vanddamp udgør en Bestanddel af dens Lufttylster. Da endvidere de skinnende hvide Pletter som findes ved Marspolerne, bliver større og mindre i Overensstemmelse med Aarstiderne, gaar man ikke for vidt ved at antage, at disse Pletter virkelig bestaar af det samme som Jordens Polletter, nemlig Is og Sne. I Marsvinteren 1831 blev Sydpolarpletten 1600 Mil bred, men i Marssommeren 1879 svandt den ind til kun 64 Mils Bredde.

Vi betragter Marskortet. Det er en almindelig Antagelse, at de lyse Partier betegner Lande, de mørke derimod Havflader. Land og Vand intager næsten ens Flademaal paa Mars. Havet skærer sig ind paa mange Steder og Danner flaskeformede Fjorde og Bugter. Langs Ækvator ses de fire store Fastlande „Herschel,“ „Copernicus,“ „Gallei“ og „Hnygens.“ Af Øerne paa den sydlige Halvkugle mærkes „Tycho Land“ med „Lockyers Sø,“ som ved tre Kanaler staar i Samkvem med de omliggende Have. En anden stor Ø er „Seechis Land,“ gennemskåret af et Par korslagte Kanaler af ca. 800 Mils Længde. Enhver af disse Øer er dog saa stor som Frankrig, Tyskland og Østerrig tilsammen. I „Keplers Ocean“ ligger den saakaldte „Sneø,“ en hvid Plet, som til Tider viser sig nøjagtig paa samme Plet; man mener, at den skyldes Tilstedeværelsen af Skyer eller Sne paa Toppen af en lille Bjærg.

Der er oftere iagttaget hvide Striber hen over Marslandene, og man kan ikke godt betvivle, at disse Striber skyldes Sne, der smelter bort; thi de forsvinder i Reglen efter faa Dages Forløb. I Sommeren 1892 har man set en mærkelig sort Plet danne sig inde i den hvide Sydpolarplet paa Mars; denne sorte Plet udvidede sig til en Stribe, der omsider delte hele Polpletten i to Halvdele, et næsten uforklarligt Fænomen. Maaske skyldes denne Smeltning en vulkansk Virksomhed. Vi har jo ogsaa her paa Jorden Vulkanerne Mount Erebus og Mount Terror i vore Sydpolaregne, omgivne af mægtige Isbjerge.

Marslandene er gennemfurede af et helt Næt af fine Striber, saakaldte „Kanaler,“ og fra forskellige Sider er det konstateret, at de har vist sig dobbelte. I Fald de er virkelige med Vand opfyldte Kanaler, kunde man tænke sig, at der ved Fordampning dannedes en Dampcylinder over hver af dem. Fordoblingen vilde da hidrøre fra Lysbrydning og altsaa skyldes et optisk Bedrag.

Mars' røde Farve bliver, set i Kikkert, mere gulagtig. Grunden til dette Skær kendes ikke; da det ikke ændres efter Aarstiderne, kan det ikke hidrøre fra Vegetationen. Rimeligvis skyldes det en Ejendommelighed ved Planetens Luftlag.

Mars ledsages af to Maaner, først opdagede i 1877. De er yderst smaa, 1—2 Mil i Gennemsnit; deres Flademaal svarer omtrent til Møns eller Falsters Areal.

Om Mars er beboet, er et endnu aabent Spørgsmaal. Alt taler for, at den kunde være Bolig for levende Væsener, og vi bør derfor tro, at den ogsaa opfylder denne Bestemmelse. Det vil bive vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at komme til Vished i denne Sag; vi se mod en fjern Baggrund, naar vi rette selv vore bedste Kikkerter mod Mars, og Gjenstande hist oppe af under fire Mils Længde kan næppe skimtes her fra Jorden.

HAMLETSAGNET.

Dette Sagn melder, at i gamle Dage var der en jydsk Konge, som hed Hamlet. Hans Fader var bleven myrdet af sin Broder Fenge, som kort efter giftede sig med Hamlets Moder. Hamlet frygtede for, at hans Farbroder ogsaa vilde lade ham dræbe, og for at undgaa dette, stillede han sig an, som om han var fra Forstanden. Han laa og væltede sig i Snavset eller satte sig i Asken ved Arnestedet og lavede Trækroge, som han hærkede i den gloende Aske, og naar nogen spurgte ham om, hvad han vilde bruge dem til, svarede han med en fjollet Mine, at han gjorde Spyd til at hævne sin Faders Død med. I det hele skabede han sig saa tosset, at de fleste lod sig narre derved; men Fenge vilde dog ikke rigtig fæste Lid til

hans Galskab. Han stillede derfor Hamlet paa flere Prøver; men denne vidste nok, hvad det gjaldt, og bestod dem alle med stor Snildhed. Naar han skulde ride, satte han sig baglængs paa Hesten og tog i Halen i Stedet for i Tømmen; kan kaldte Ulvene i Skoven smaa Føl og Havsanden fint Mel.

Kongen turde dog ikke vedblive at beholde Hamlet i Danmark, hvad enten han saa var gal eller ikke. Han besluttede at sende ham til England og gav ham to Ledsagere med, som skulde bringe to Breve fra Fenge til den engelske Konge. Disse Breve bestod af Træstave med udskåret Runeskrift paa, og Brevenes Indhold gik ud paa, at Fenge bad Briterkongen om at tage vel mod Hamlets Ledsagere, men rydde Hamlet selv af Vejen. Fenge tænkte ikke paa, at Hamlet kunde tyde Runerne; men det kunde han med stor Lethed. En Nat, da hans Følgesvende laa og sov paa det Skib, de sejlede med, fik han Stavene listede fra dem og udskar nu nogle helt andre Runer, saa der kom til at staa, at den fremmede Konge skulde tage vel mod Hamlet og give ham sin Datter til Ægte, men rydde hans to Ledsagere af Vejen. Saaledes skete det ogsaa, og Hamlet blev ovre i Engand en mægtig og anset Høvding.

Tiden gik, og Hamlet tænkte nu for Alvor paa at tage Hævn over sin Fader. Fenge troede sikkert, at han var død, og Aarsdagen efter hans Bortrejse gjorde han et stort Gravøl over ham. Men just paa samme Dag vendte Hamlet tilbage til Danmark og traadte pludselig og uventet ind i Gildeshallen. Fenge blev lige straks meget forfærdet; men baade han og hans Mænd kom dog snart paa det rene med, at Hamlet maatte være gal endnu, saa løjerlig var han i sin Tale og Adfærd. De holdt sig derfor lystige og lod Mjøden smage sig, og Hamlet drak dem alle sammen under Bordet saa nær som Fenge, der i Forvejen var gaaet til sit Sovekammer for at sove Rusen ud. Da nu de sovende Mænd laa paa Gulvet, spændte Hamlet de vævede Tæpper eller Tapeter, hvormed Salens Vægge var tjældede, om dem og hæftede dem saaledes fast med sine Trækroge, at ingen kunde vikle sig ud af dem igen; derpaa stak hand Ild paa Halmen, og alle Kongens Mænd indebrændte. Saa gik han til Fenges Sovekammer og dræbte ham med hans eget Sværd.

Da Hamlet næste Dag samlede Folket og fortalte, hvad der var sket, kaarede alle ham med Glæde til Konge; thi Folket havde altid elsket hans Fader højt og mente, at Fenge kun havde faaet sin fortjente Straf.

(Efter Saxo Grammaticus „Danmarks Krønike“).

Fra Devils Lake, N. D.

De to første Numre af vort Blad har vi nu modtaget her i Devils Lake, og har jeg læst Indholdet med stor Interesse, og er det en Ære for vor Over-Sekretær at have samlet saa betydeligt Læsestof sammen i saa kort Tid. Jeg er overbevist om, at Bladet vil blive en stor Hjælp i Brodersamfundets Fremgang samt til fælles Gavn og Glæde. Det eneste jeg er skuffet over er Navnet. Kunde det ikke blive forandret til Modersmaalet?

Vi har nylig haft Statskonvention i Loge Nr. 149, Luverne, N. D., og fik vi meget Arbejde gjort, Love lavet for vor Samlingsplads og andet til Brodersamfundets Gavn. Luverne Logen har sin egen prægtige Hall og skylder kun lidt hen, som de snart vil have betalt, for Danskerne i Luverne er dygtige Folk, der forstaar at sætte Ting igennem. Meget i Luverne vidner om Danskerne som Fremgangsmænd. Christ Jensen og flere prøver paa at faa Byen til at hedde Copenhagen, men Jernbanekongens Datters Navn blev foretrukket af Jernbanefunktionærer. Følgende Bestyrelse blev valgt for Samlingspladsen: President H. P. Nielsen af Kensal Logen Stedfortræder for Over-Vice-Presidenten; Sekretær, Valdemar Gram, Devils Lake; Kasserer, H. P. Jensen, Devils Lake; Revisorer, Christ Jensen, Luverne, og Peter Larsen af Hunter.

Med Ønsket om al Held og Lykke for vort Blad, slutter jeg med en broderlig Hilsen til alle fra

VALDEMAR GRAM,
Sekr. for Samlingsplads i No. Dak.

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices of the Supreme Lodge by J. Michaelsen, Supreme Secretary, 202 Paxton Block, Omaha, Nebr.

Entered as second class matter at the Post Office at Omaha, Nebr.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 1137 13th Ave. So., Seattle, Wash.
Supreme Vice-President—Soren Iversen, 79 Broadway, New Haven, Conn.
Supreme Secretary—J. Michaelsen, 202 Paxton Block, Omaha, Nebr.
Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 3155 N. California Ave., Chicago, Ill.
Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jørgensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; C. Nielsen, 504, Cedar Ave., Minneapolis, Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd., Cincinnati, O.

1. APRIL 1916.

Meddelelser fra Over-Sekretæren.

Vi erindrer atter Sekretærer saavel som Medlemmer om, at Adresserandring til Bladet absolut maa være forsynede med baade den gamle og den nye Adresse. I modsat Fald ser Over-Sekretæren sig nødsaget til at tilbagesende Navnelister til Sekretærene for at faa dem udfyldte med de tidligere Adresser. Der er i hundrevis af Navne af samme Slags, og hvis man skal gætte sig til den tidligere Adresse kan man nemt forandre Adresse til det forkerte Medlem, hvorved der bliver to Fejler paa Listen i Stedet for at rette en.

I Februar har følgende Loger optaget de flest nye Medlemmer:

Logens Medlemsantal	Nye Medl.
784—Racine Loge Nr. 4.....	9
142—New York Loge Nr. 164.....	7
62—Clear Lake Loge Nr. 219.....	5
277—Omaha Loge Nr. 19.....	4
374—Chicago Loge Nr. 35.....	4
136—Bridgeport Loge Nr. 37.....	4

Logernes Sekretærer og Kasserere bedes lægge særlig Mærke til følgende:

Paa Grund af at der paa Bladets Adresseliste ikke er opgivet Medlemmers Hoved- eller Loge-Numer, og da der er mange Medlemmer af samme Navn, er det absolut nødvendigt ved Udsettelse af Medlemmer, hvadenten paa Restance, i „good standing“ eller ved Dødsfald, at opgive et saadant Medlems Adresse, saaledes at det rette Medlems Navn kan blive strøget paa Bladets Adresseliste.

Ligeledes maa Sekretærene paase, at der ved Optagelse af ny Medlemmer opgives fuldstændig Adresse paa Ansøgningen, da Bladet vil blive sendt efter denne Adresse.

Det Danske Brodersamfunds Medlemsblad modtager altid gerne Meddelelser eller Artikler fra Medlemmer af Samfundet. Saadanne Artikler vil finde Optagelse i Bladet enten komplet eller i forkortet Form, forsaavidt som Pladsen tillader og Indholdet ikke kommer i Konflikt med Samfundets Konstitution.

Selvfolgelig maa indsendte Artikler ikke forme sig som Reklamer f. Ex. for Land eller lignende, medens der dog godt kan rettes Spørgsmaal og udveksles Svar gennem Bladet angaaende Forhold paa forskellige Egne, naar man holder sig til Fakta. Meddelelser om Logernes Virksomhed og Fremgang modtages ogsaa gerne fra Sekretærene, Komite-Medlemmer eller fra de enkelte Medlemmer; ensartede og lange Beskrivelser af Fæstligheder bør helst undgaaes.

Artikler bør være Over-Sekretæren i Hænde den 10de i Maaned for at komme i Betragtning i det følgende Numer; Loge Nyt kan modtages indtil den 20de.

Resolutioner af almindelig Størrelse optages for en Pris af \$1.50 og maa være Over-Sekretæren i Hænde senest den 20de i Maaned.

Avertering af Forlystelser, specielle

Møder eller lignende, arrangerede af Loger, optages for en Pris af 50 Cts. pr. Spalte-Tomme; dog optages ikke over 6 Tommer i en Annonce fra en Loge undtagen efter særlig Ansøgning til Over-Sekretæren. Betaling for Annoncer opkræves fra Logerne i Juli og Januar Maaned sammen med andre Regninger til Generalfondet.

Kun Annoncer fra Loger optages i Bladet.

Alderdomsunderstøttelse.

Som bekendt blev vor Konstitution ved sidste Konvention ændret saaledes, at det nu er muligt for vore gamle Medlemmer over 70 Aar at indgive Ansøgning til den Exekutive Komite om at faa ti Procent af deres Assurancesum udbetalt aarligt. Medlemmer, som benytter sig af dette Privilegium, maa saalænge de lever eller indtil hele Assurancesummen er opbrugt betale det fulde Assessments Beløb.

Som man vil bemærke af Maanedregnskabet har adskillige af vore ældre Medlemmer draget Nytte af den nye Paragraf i vore Love og er bleven udbetalt ti Procent af deres Assurancesum. Overbestyrelsen har i hvert enkelt Tilfælde fundet velbetingede Grunde, hvorfor den lovlige Del af Assurancesummen skulde udbetales, og det kan ikke betvivles at det jo i de stedfundne Tilfælde har været til Hjælp og Gavn for vore gamle Medlemmer.

Den nye Ordning har atter føjet et gavnligt Led til den Række af gode og hjælpsomme Formaal, som er Det Danske Brodersamfunds Grund-Ide og Stræben. Man kan let tænke sig Tilfælde, hvor et Medlem, som har naaet en høj Alder, kan føle ulige mere Trang til at udtrage 50 eller 100 Dollars aarligt, i Stedet for at lide Savn i de Leveaar, som han har tilbage, og saa ved sin Død efterlade den samlede Assurancesum til maaske ret fjerne og yngre Slægtninge, som ikke ligefrem har Assurance behov. Det er jo særlig i 40, 50 eller 60 Aarsalderen at Assurance kommer som en Velsignelse for Hustruen og Børnene; men i Faderens højere Alder er Børnene gerne velforsørgede og selvernørende medens Hustruen i mange Tilfælde er gaaet bort.

Det maa imidlertid ingenlunde glemmes, at medens der som anført — og som vi ser af sidste Maanedes Regnskab — gives saadanne isolerede Tilfælde, saa hører de ingenlunde til de fastslaaede Regler, og derfor er Konventionens nye Lovbestemmelse heller ikke bestemt paa at træde i Kraft overfor ethvert Medlem, der har naaet over 70 Aars Alderen. Hvis dette var Tilfældet, maatte vi omordne hele vort Assuranceprincip og udbetale Livrenter i Stedet for Livsassurance — selvfølgelig til en hel anden og højere Rate. Men dette er som bekendt ikke Hensigten med Det Dan-

ske Brodersamfund; vi vedbliver at være et gjensidigt Assuranceforbund, og den Omstændighed, at vi i specielle Tilfælde kan give yderligere Hjælp til de af vore gamle Medlemmer, som virkelig trænger til en hjælpende Haand — det er blot et Tegn paa, at vi er financielt stærke nok til at gjøre denne Undtagelse fra den almindelige Regel for Assurance.

Overbestyrelsen vil stedse bedømme hver enkelt Ansøgning om Alderdomsunderstøttelse paa Grundlag af de faktiske Oplysninger, som den Ansøgendes Loge indsender, og det paa-hviler derfor Logerne i alle saadanne Tilfælde at gjøre den ledsagende anbefaling saa fuldt nøjagtigt som vel muligt. Kun paa denne Maade kan disse ti Procents Udbetalinger blive til en Velsignelse for hele vort Samfund.

Restance.

De fleste Kasserere eller Finanskretærer har sikkert haft Erfaring med Medlemmer, som af en eller anden Grund kommer paa Restance med Indbetaling af Assessments og Maanedskontingent. Der kan som bekendt nævnes en Mængde Grunde for dette Misforhold mellem et Medlem og hans Loge, men ingen af disse Grunde er særlig gode, naar de „bliver set efter i Sømmene.“

De fleste Restancer indtræffer paa Grund af Glemsomhed. Og naar et Medlem en Gang har forsømt den rettidige Indbetaling til sin Loges Kasserer, og han opdager, at „der ikke skete noget“ (at han ikke blev syg), saa bliver det saameget lettere at glide over Tiden næste Gang. Vi har i flere Loger Medlemmer, som kronisk er paa Restance — ikke fordi det kniber med at skaffe Beløbet tilveje i rette Tid, men fordi de er kommen i Vane med at forsømme den præcise Indbetaling. Thi der er jo næppe en Loge, uden at den vil gjøre sit Bedste for et Medlem, hvis han kommer til Møde og kan paavise virkelig gode Grunde for sin Restance.

Det sker undertiden, at en Loge lider et direkte Tab paa Grund af et Medlems Restance, nemlig hvis Logen har indsendt et eller flere Assessment Beløb til Over-Kassereren medens vedkommende Restance-Medlem endnu ikke har betalt det til Logens Kasse. I Tilfælde af at Medlemmet fortsat undlader at betale og derved ganske naturligt glider ud af Samfundet, saa er det Logen, der lider Tabet af de til Over-Kassereren indsendte Forskud paa Medlemmets Assessment. Men en Loge behøver ingenlunde at inklade sig paa denne Trafik, og det er vel ogsaa kun i enkelte Tilfælde, at en Loge tager denne Risiko. Som Regel, hvor et Medlem lader sine Indbetalinger gaa til Restance, er det vedkommende selv, der lider det største Tab. Alt hvad Logen behøver at tabe er selve Medlemmet, thi man er ganske naturligt ikke berettiget til

Assurance, Sygehjælp eller andre Fordele, hvis man er i Gjæld til Logen over de 30 Dage som er anført i Lovene.

Hvis man nu tænker sig et Medlem, som har undladt at betale sin Gjæld ved Forfaldstiden, men som derefter betaler Restancen, saa maa der alt-saa hengaa 30 Dage forinden han i paakommende Tilfælde kan meldes syg. Han har saaledes betalt for en Beskyttelse imod Sygdom, som han slet ikke kan faa eller har Spor af Ret til. Men hvor mange af os har Lyst til at betale for noget, som vi ikke modtaget, det være sig Varer, Arbejdskraft, Leje, eller hvadsomhelst andet. De fleste af os vilde sikkert protestere, hvis vi f. Ex. havde en Telefon og betalte for Brugen af samme, men ved Undersøgelse fandt, at den ikke var forbunden med Yderverden!

Sommer-Fester.

Skønt Foraaret kun lige har holdt sit Indtog, og skønt der endnu mange Steder i Amerika kan ventes køligt Vejr gennem de næste Par Maaneder, saa er det ikke desto mindre paa Tide at tænke paa de Sommerfester, som de fleste Loger arrangerer en eller flere af i Sommerens Løb.

Skønt Afholdelsen af fornøjelige Sammenkomster jo ikke hører med til den officielle Side af Brodersamfundets Arbejde, saa er de ikke desto mindre en stor Faktor i vort Foreningsliv, som ikke maa undervurderes. Det er i Grunden vanskeligt at fastslaa hvad Rolle disse Fester og Sammenkomster har spillet i vor Opvækst og Fremgang, men de har haft en ikke helt ringe Andel deri.

En Brodersamfundsfest vækker altid fornyet Interesse for Samfundet paa den Egn hvor den finder Sted; der kommer udenforstaaende Danske som Gæster til en saadan Fest og kan hælde der vækkes den første Lyst til at blive Medlem af denne Forening.

Desuden tjener Sommerfester eller Aftenunderholdninger altid til at bringe Medlemmer og deres Familier nærmere sammen og befæst det gode Forhold, so er en af Samfundets Grundpiller.

Det er derfor nok Logernes Umage værd at skænke de paatænkte Sammenkomster al mulig Umage og Omtanke. Mange Loger kan med Glæde se tilbage paa en Række succesfulde Fester i Aarens Løb, medens man i andre Loger endnu staar ved Begyndelsen og ikke ret har fundet den populære Methode til at samle Medlemmerne og skabe ny Enthusiasme for Logen og Samfundet. Nogle af vore Loger har i en Aarrække udmærket sig særligt, saaledes at der gaar Ry om deres „Picnics“ blandt Samfundets Medlemmer nær og gjern. Man behøver blot at nævne f. Ex. de samlede Chicago Loger, som hver Sommer sammen med andre stedlige

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Der-som denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til din Loges Sekretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn Medlem af Loge Nr.....

Gamle Adresse By Stat

Ny Adresse By Stat

danske Foreninger samler Tusinder af glade Danske til en Sommerfest, hvis Detailler ofte har været arrangerede gennem hele den foregaaende Vinter. Det samme gælder Logen i Racine og i lidt mindre Stil talrige Loger i Byer, hvor der altid er Danske nok at samle. Et iøjnefaldende Exempel paa succesfuld dansk Festlighed har man ogsaa i de senere Aar set etableret blandt Loger i Staten North Dakota, i hvis naturskønne Egn det endog er Meningen at erhverve et Areal, som bliver flere Logers Fællesejendom, og hvor deres Medlemmer aarligt kan samles.

Det er magtpaaliggende at gjøre disse Fester saa repræsentative danske som muligt, thi det er ofte gennem saadanne Tilstillinger at Fremmede danner sig en Mening om Samfundet. Det er med andre Ord vor Facade, og et godt Indtryk paa første Haand er ofte den halve Sejr, saaledes at vi gennem fornøjelige, velarrangerede danske Fester aabner Vejen for nærmere Bekendtskab med de, som endnu ikke tilhører vor Kreds.

Den exekutive Komites Forhandlinger.

Nebraska City, Neb.,
Februar 12, 1916.

Den ærede Exekutive Komite:—

Herved tillades jeg mig at ansøge den ærede exekutive Komite om Hjælp til vor blinde Broder Niels Olsen. Han har været total blind for flere Aar, og hans økonomiske Forhold er paa Grund deraf daarlig. Hans Hustrus Helbred er tillige temmelig nedbrudt, saa de meget af Tiden ikke kan hjælpe dem selv.

Broder Olsen er 72 Aar, er Arbejdsmand og har tilhørt Logen og Samfundet i 23½ Aar. Han tilhører Assurancefondet og har faaet \$300 af Hovedlogens Generalfond, og Logen har betalt ham \$22 om Aaret. Denne Loge har ingen Sygekasse, tæller 24 Medlemmer og har en Kassebeholdning af \$85.

Da Broder Olsen er gammel og i alle Maader værdig til Hjælp vil jeg indtrængende bede den exekutive Komite om at bevillige den af mig ansøgte Hjælp.

Paa Loge No. 60's Vegne.

Med broderlig Hilsen,

ANTON NIELSEN.

Seattle, Wash., Feb. 26, 1916.

Iversen:—\$30.00 af Hjælpefondet.

Jørgensen:—\$25.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$30.00 af Hjælpefondet. Vedkommende er efter alt at skønne berettiget til de 10 Procent af hans Assurance ifølge vor Konstitution.

Christensen:—Jeg kan ikke indse, at den exekutive Komite kan bevillige noget til Broder Olsen, da han allerede har faaet alt hvad Lovene tillader. Jeg vil derfor anbefale ham at søge at faa udbetalt den Sum af Assurance som vore Love foreskriver.

T. P. Nielsen:—\$15.00 af Hjælpefondet. Jeg er af samme Mening som Nielsen og Christensen, at hans Loge burde ansøge om 10 Procent af hans Assurance; tillige tror jeg, at hans Loge burde have en Sygekasse til at hjælpe deres Medlemmer med.

Kendelsen:

Bevilliget \$20.00 af Hjælpefondet, og anbefaler, at han ansøger om de 10 Procent af hans Assurance.

T. P. NIELSEN,
Over-President.

* * *

Boston, Mass., Loge Nr. 87.

Broder Michaelson, Over-Sekretær:— Ifølge Anmodning fra vor syge Broder N. P. Nielsen i Denver, Colo., vil jeg herved paa Loge Nr. 87's Vegne anmode den exekutive Komite om den Extrahjælp, som der ifølge Samfundet Love, Afdeling 5, Paragraf 4, maatte synes at tilkomme ham.

Broder Nielsen er, som det vil ses, en Mand paa nærværd 70 Aar gammel, men han har boet i Denver i flere Aar, saa at hans økonomiske Forhold ikke saa godt kendes af os i Boston, men han var medens han opholdt sig

her omkring kun en almindelig Arbejdsmand og har vel næppe paa sine gamle Dage drevet det til noget stort, hvorhos han allerede før et Par Gange har været paa Sygelisten.

I nuværende Tilfælde, da man for en Tid ikke troede han kunde leve, har Logen udbetalt ham hans fulde Hygehjælp for i Aar, og med det ene Ben amputeret kan det være haardt nok for ham.

Haabende, at den exekutive Komite vid gøre sit Bedste for ham forbliver jeg

Eders med broderlig Hilsen,
H. M. MARKER,
Sekretær.

Office of Dr. H. Grieger,
Englewood, Colo., Dec., 30, 1915.

This is to certify that Niels P. Nielsen was operated on and had his right leg amputated at Mercy Hospital in the month of November, 1915.

He is at his home now and is still sick with heart disease and unable to do any work whatever.

H. GRIEGER,
Attending Physician.

Seattle, Wash., Feb., 26, 1916.

Iversen:—Jeg anbefaler de \$100.00 af Generalfondet i Henhold til Paragraf 4 i 5te Afdeling.

Jørgensen:—Jeg anbefaler de \$100 af Generalfondet i Henhold til Paragraf 4 i 5te Afdeling.

Nielsen:—Jeg anbefaler de \$100.00 af Generalfondet i Henhold til Paragraf 4 i 5te Afdeling.

Christensen:—Jeg anbefaler de \$100.00 af Generalfondet i Henhold til Paragraf 4 i 5te Afdeling.

T. P. Nielsen:—Jeg anbefaler de \$100.00 af Generalfondet i Henhold til Paragraf 4 i 5te Afdeling.

Kendelsen:

Bevilliget \$100.00 af Generalfondet.

T. P. NIELSEN,
Over-President.

* * *

Broder Over-Sekretær:—

Ved Mødet den 27 Januar blev det mig paalagt at tilskrive den exekutive Komite og forespørge, hvorfor Broder John Malmqvist af vor Loge kun blev tildelt \$95.00, da han i Henhold til Samfundets Love var berettiget til \$100.00

Paa Loge Nr. 58's Vegne.

Med broderlig Hilsen,

S. PEDERSEN, Sekretær.

Seattle, Wash., 16de Marts 1916.

Iversen:—Min Kendelse var i Henhold til Samfundets Konstitution.

Jørgensen:—Henviser til min Kendelse i denne Sag.

Nielsen:—Har ingen Grund ud over min tidligere Kendelse.

Christensen:—Min Kendelse var i Henhold til Konstitutionen.

T. P. Nielsen:—Fejlen ligger vistnok ved mig eller Postvæsnets. Denne Kendelse havde været i en Jernbane „wreck" og havde været i Vandet, af den Grund var den utydelig og jeg syntes, at Christensens Anbefaling var \$75.00 i Stedet for \$100.00 og beklager meget denne Fejl. Vil derfor anbefale, at Broderen faar de extra \$5.00. Haabende, at Broderen vil undskylde denne Gang.

Kendelsen:

At vi udbetaler Broder Malmqvist de \$5.00 og at Nr. 58 bliver underrettet om Grunden, hvorfor de ikke fik det fulde Beløb.

T. P. NIELSEN, Over-President.

RESOLUTION.

I Anledning af at vor afdøde Broder Anders Peter Rasmussen afgik ved Døden den 14de Februar, er det ved Mødet den 2den Marts 1916 vedtaget, at Logen beklager Tabet af et af vore gode, mungaarige Medlemmer, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelofte i et Tidsrum af 30 Dage, at vi til vor afdøde Broders Børn bevidner vor udelte Sympathi i deres store Sorg.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i Det Danske Brodersamfunds Blad, og en Afskrift af samme tilsendes vor afdøde Broders efterladte Familie.

Fremont, Neb., den 2den Marts 1916.

Paa D. B. S. Nr. 26's Vegne,
SØREN C. NIELSEN, President.
MARTIN CHRISTENSEN, Sekr.

I DANMARK ER JEG FØDT.

I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme,
der har jeg Rod, derfra min Verden gaar.
Du danske Sprog, du er min Moders Stemme;
saa sødt velsignet du mit Hjerte naar.
Du danske, friske Strand,
hvor Oldtids Kæmpegrave
staa mellem Æblegaard og Humlehave,
dig elsker jeg! — Danmark, mit Fædreland!

Hvor reder Sommeren vel Blomstersengen
mer rigt end her ned til den aabne Strand;
hvor staa Fuldmaanen over Kløverengen
saa dejlig som i Bøgens Fædreland?
Du danske, friske Strand,
hvor Dannebrogens vajer, —
Gud gav os den — Gud, giv den bedste Sejer; —
dig elsker jeg! — Danmark, mit Fædreland!

Engang du Herre var i hele Norden,
bød over England; — nu du kaldes svag,
et lille Land, og dog saa vidt om Jorden
end høres Danskens Sang og Mejselslag.
Du danske, friske Strand,
Plovjernet Guldhorn finder, —
Gud giv dig Fremtid, som han gav dig Minder,
dig elsker jeg! — Danmark, mit Fædreland!

Du Land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har Rod, hvorfra min Verden gaar,
hvor Sproget er min Moders bløde Stemme
og som en sød Musik mit Hjerte naar.
Du danske, friske Strand
med vilde Svaners Rede,
I grønne Øer, mit Hjertes Hjem hernede,
dig elsker jeg! — Danmark, mit Fædreland!

H. C. ANDERSEN.

RESOLUTION.

So. Bend, Ind., 10 Marts 1916.

I Anledning af vor fælles Broder Niels Peter Hansen Topps dødelige Afgang den 5te Marts 1916, hvorved Logen har mistet et godt og agtet Medlem, være det vedtaget, at vi for at hædre hans Minde draperer vort Charter for et Tidsrum af 60 Dage, og være det vedtaget, at vi frembærer vor dybeste Sympathi for hans Hustru og efterladte Familie. Endvidere være det vedtaget, at denne Resolution tilføres Logens Protokol og indrykkes i D. B. S. Maanedssblad samt en Kopi af samme sendes til afdøde Broders Enke.

Paa D. B. S. Loge Nr. 245's Vegne,
J. C. HANSEN, President.
N. P. LUND, Sekretær.

RESOLUTION.

Port Reading, N. J., 4de Marts 1916.
I Anledning af, at Døden den 24de Februar udrev fra vor Midte Logens ældste Chartermedlem, vor meget agtede og afholdte Broder, Peter C. Larsen, blev det ved Mødet den 4de Marts vedtaget, at Logen, for at hædre hans Minde, draperer sit Charter med Sørgelofte for et Tidsrum af 30 Dage; at denne Resolution indføres i Logens Protokol samt indrykkes i „Den Danske Pioneer" og vort Samfundsblad og at en Kopi af samme sendes til hans sørgende Efterladte.

Paa Logens Vegne,
NIELS NIELSEN, President.
OTTO NIELSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Ogden, Utah, 26te Februar 1916.
D vor fælles Broder Carl W. Westmark er afgaaet ved Døden den 9 Januar 1916 og Logen derved har mistet en god og trofast Broder og et agtet Medlem, vedtog Logen den 7de Februar 1916 for at hædre hans Minde, at vort Charter bliver draperet for et Tidsrum af 30 Dage.

Endvidere blev det vedtaget, at denne Resolution tilføres Logens Protokol og indrykkes i Det Danske Brodersamfunds Maanedssblad samt en Afskrift tilsendes afdøde Broders Familie.

Paa D. B. S. Loge Nr. 291's Vegne,
ROBERT CHRISTENSEN, Pres.
AKSEL JENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Fredag den 25de Februar 1916 afgik ved Døden Broder Hans Chr. Hansen, Medlem af Loge Nr. 1, Dansk Brodersamfund, hvorved Logen har mistet et agtet og afholdt Medlem.

Logen beklager Tabet af en Broder, og være det herved besluttet, at Logens Charter draperes for et Tidsrum af 30 Dage til Minde om vor afdøde Broder og denne Resolution indrykkes i Samfundetsblad samt tilføres Logens Protokol og at en Kopi af samme tilsendes afdødes Efterladte.

Paa Loge Nr. 1's, D. B. S., Vegne,
E. V. CLAUSEN, President.
L. MULLMAN, Sekretær.

RESOLUTION.

Seattle, Wash., 27 Febr. 1916.

Brødre af Loge Nr. 29 af D. B. S., samlet til Møde den 23 Februar 1916 modtager det nedslaaende Budskab om Broder Rob. Nelson's Død; vi føler, at vi i ham har mistet en trofast og hjælpsom Broder, der altid var rede til at staa os bi i Raad og Daad, en Broder, hvis Ord og Gerning iblandt os betød saa meget.

Ligesom vi føler Savnet af denne Broder, maa hans efterladte Hustru og Børn føle dette, og vi fremsender derfor vor dybtfølte Sympathi for Mrs. Nelson og Familie, som har mistet en trofast og kærlig Husbond og Fader.

Paa Loge Nr. 29's Vegne,
FRED ANDERSEN, Sekr.

RESOLUTION.

Los Angeles, Cal., 5te Marts 1916.
Det bekendtgøres herved, at Anton M. Akkermann Dags Dato er afgaaet ved Døden, Loge Nr. 126 beklager meget Tabet af denne Broder, der trofast har arbejdet for vort Danske Brodersamfund, og endvidere besluttes det herved, at Logen udtaler sin Sympathi til hans efterladte Søster og til Ære for hans Minde var det besluttet at draperer vort Charter med Sørgelofte for et Tidsrum af 30 Dage, indføre denne Resolution i Logens Protokol samt indrykke den i Samfundets Blad og „Den Danske Pioneer" samt tilsende afdødes Søster en Kopi af samme.

Paa Loge 126's Vegne,
P. A. SØRENSEN, President.
L. ANDERSEN, Sekretær.

Regnskab for Februar

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET.

	Indtægt	Udgift
Kassebeholdning den 1ste Februar	\$23,755.45	
Indbetalt i Assessment	15,301.72	
Renter fra Con. & Com. National Bank i Chicago..	53.38	
Feb. 2. Asmus Schmidt, Racine, Wis., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 163, Hoved Nr. 2557 i Racine Loge Nr. 4.....		100.00
Feb. 3. Sine, Mary og Stine Jensen, Albert Lea, Minn., Assurance...		500.00
Feb. 3. James Johnson, Laramie, Wyo., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 1, Hoved Nr. 2241 i Laramie Loge Nr. 38.....		100.00
Feb. 5. Christine Holm, San Francisco, Cal., Assurance.....		1,000.00
Feb. 8. Waldemar Kriedt, Minneapolis, Minn., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 53, Hoved Nr. 3475 i Minneapolis Loge Nr. 45		50.00
Feb. 9. John K. Bonde, Minden, Neb., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 44, Hoved Nr. 1554 i Minden Loge Nr. 16.....		50.00
Feb. 9. Marie Robertsen, Enumclaw, Wash., Assurance.....		500.00
Feb. 11. Carl F. Nielsen, Council Bluffs, Ia., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 141, Hoved Nr. 2592 i Council Bluffs Loge Nr. 10		100.00
Feb. 14. Rasmus Petersen, Dannebrog, Neb., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 169, Hoved Nr. 4477 i Dannebrog Loge Nr. 54		100.00
Feb. 14. Hannah M. Charles Power of Att'y, Des Moines, Ia., Assurance		1,000.00
Feb. 15. Niels J. Petersen, Bennett, Neb., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 1, Hoved Nr. 6119 i Bennett Loge Nr. 122....		100.00
Feb. 16. Christiane Nielsen, Horsens, Danmark, Assurance.....		500.00
Feb. 18. L. H. Schultz, Chicago, Ill., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 15, Hoved Nr. 3815 i Chicago Loge Nr. 58.....		100.00
Feb. 19. Maren Jensen, Danmark, Europa, Assurance.....		250.00
Feb. 23. Jens Mikkelsen, Port Chester, N. Y., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 43, Hoved Nr. 4119 i Port Chester Loge Nr. 50		100.00
Feb. 23. Hans Nielsen, Manistee, Mich., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 75, Hoved Nr. 1804 i Manistee Loge Nr. 20.....		100.00
Feb. 23. Rasmus C. Hansen, Manistee, Mich., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 210, Hoved Nr. 3055 i Manistee Loge Nr. 20....		50.00
Feb. 23. Johan Jensen, Manistee, Mich., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 24, Hoved Nr. 982 i Manistee Loge Nr. 20.....		100.00
Feb. 24. Hans Petersen, Ludington, Mich., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 1, Hoved Nr. 3027 i Ludington Loge Nr. 51.....		50.00
Feb. 25. Anna Kramer, \$250.00; Mark Rasmussen, \$250.00; Emanuel Rasmussen, \$250.00; Chris Rasmussen, \$250.00, Fremont, Neb., Assurance		1,000.00
Feb. 28. Frederikke Rasmussen (Guardian), Austin, Minn., Assurance		1,000.00
Feb. 29. Karen S. Rasmussen, Trufant, Mich., Assurance.....		1,000.00
Feb. 29. A. Simonsen, Billingham, Wash., Assurance		250.00
Feb. 29. H. H. Clausen, Oakland, Cal., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 36, Hoved Nr. 3420 i Oakland Loge Nr. 39.....		50.00
Feb. 29. Balance		30,860.55
	\$39,110.55	39,110.55

Kassebeholdning den 1ste Marts, 1916.....\$30,860.55

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Februar	\$24,542.72	
Indbetalt i Februar Maaned	536.98	
Renter fra Con. & Com. National Bank i Chicago..	28.41	
Feb. 2. J. A. Meyer, Oparbejdelse af Minot Loge Nr. 310.....		13.00
Feb. 2. Poul Sorensen, Kennard Loge Nr. 159, Begravelseshjælp...		50.00
Feb. 3. J. J. Rasmussen, Greenville Loge Nr. 70, Begravelseshjælp.		50.00
Feb. 3. W. Farnum Smidt Co., Kontor og Vault Leje i Febr. Md....		40.00
Feb. 5. Western Newspaper Union, Trykning og Levering af Samfundsbladet		224.40
Feb. 5. Western Newspaper Union, Sætning af Mailingliste.....		400.00
Feb. 5. Den Danske Pioneer (Tryksager fra 1 Nov. 1915—1 Feb. 1916): 21,000 Assessmentsedler, \$36.75; Adressering og Indpakning, \$5.00; 325 Letters, \$3.50; 10 Checkbooks, \$5.00; 300 Kautionsbeviser, \$4.00; 600 Halvaarsrapport-Blanketter, \$9.50; 21,000 Assessmentsedler, \$36.75; Adressering og Indpakning, \$5.00; 200 Ansøgningsblanketter, \$3.50; 10,000 Benefit Certificates, \$158.50; 325 Exekutive Komite Forhandling, \$64.00; 750 Halvaarsrapporter, \$35.00		367.00
Feb. 7. Chr. Axelsen, Clear Lake Loge Nr. 219, Begravelseshjælp..		50.00
Feb. 7. Chr. Pedersen, Avoca Loge Nr. 128, Begravelseshjælp.....		50.00
Feb. 9. Frank Jensen, St. Charles Loge Nr. 92, Begravelseshjælp....		50.00
Feb. 10. Social-Demokraten, Chicago, Ill., 30,000 danske Konstitutioner, \$397.00; 2,000 engelske Konstitutioner, \$67.41; 2,000 Konventionsforhandlinger, \$141.00		605.41
Feb. 14. C. H. Selling, Fresno Loge Nr. 67, Begravelseshjælp.....		50.00
Feb. 14. Lars Hansen, N. Troy Loge Nr. 183, Begravelseshjælp....		50.00
Feb. 18. Rolf Rasmussen, Rejse til St. Charles, Ill., \$1.20; 2 Dages Løn, \$6.00 (Stiftelsesfest)		7.20
Feb. 19. Postmesteren i Omaha, Neb. Deponeret for Bladet til det bliver bevilget som 2den Klases Post.....		200.00
Feb. 24. A. Poulsen, Dwight Loge Nr. 34, Begravelseshjælp.....		50.00
Feb. 24. Social Demokraten, Chicago, Ill., 10,000 Ansøgningsblanket.		25.27
Feb. 25. Carl Sørensen, Arco Loge Nr. 271, Begravelseshjælp.....		50.00
Feb. 26. H. M. Marker, Boston, Mass., 2 Rejser til Springfield, Mass.		10.00
Feb. 26. Landin Printing Co., 500 Kvitteringer til Over-Kassereren...		3.75
Feb. 29. Jacob Svanson, Chicago Loge Nr. 35, Begravelseshjælp..		50.00
Feb. 29. N. A. Nielsen, Chicago Loge Nr. 35, Begravelseshjælp.....		50.00
Feb. 29. H. Heinicke, Racine Loge Nr. 4, Begravelseshjælp.....		50.00
Feb. 29. J. Michaelsen, Porto, Exp., Telefon m. m.....		73.61
Feb. 29. H. Nordheim, Bogholder i Over-Sekretærens Kontor, Løn i Februar Maaned		80.00
Feb. 29. Else M. Christensen (Typewriter) i Over-Sekretærens Kontor, Løn fra 29de Januar til 1ste Marts.....		34.70
Feb. 29. Axel H. Andersen, Medhjælper ved Bladet, Løn i Febr. Md.		50.00
Feb. 29. Balance		22,373.77
	\$25,108.11	25,108.11

Kassebeholdning den 1ste Marts 1916.....\$22,373.77

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Feb. 1. Kassebeholdning den 1ste Februar.....	\$ 6,656.86
Feb. 1. Renter fra Kuponer:—	
Luther, Iowa	450.00
Vermillion, South Dakota	250.00
Kimballton, Iowa	110.00
Moline, Ill.,	564.14
	\$8 031.00

Kassebeholdning den 1ste Marts	\$ 8,031.00
Beholdning i Garantifondet.	
Kassebeholdning	8,031.00
Bonds i Con. & Com. National Bank (Walker, Ia.)	500.00
Bonds i Safety Vault, Omaha, Neb.....	342,700.00
	\$351,231.00

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Feb. 1. Kassebeholdning	\$ 7,017.60	
Feb. 23. C. C. Wadum, Omaha, Loge Nr. 1, Extrahjælp.....		30.00
Feb. 23. Jens Jensen, Westbrook, Loge Nr. 201, Extrahjælp.....		30.00
Feb. 23. Laurence Hansen, Minden, Loge Nr. 16, Extrahjælp.....		30.00
Feb. 23. Niels Olsen, Greenville Loge Nr. 70, Extrahjælp.....		30.00
Balance		6,897.60
	\$ 7,017.60	7,017.60

Kassebeholdning den 1ste Marts.....\$ 6,897.60

UDESTAAENDE CHECKS.

Hansine M. Hansen, Omaha, Neb.	\$1,000.00
Mary Jensen, \$129.00; Loge Nr. 75, \$113.00.....	242.00
Waldemar Kriedt, \$50.00; John K. Bonde, \$50.00.....	100.00
Marie Robertsen, \$500.00; Carl F. Nielsen, \$100.00.....	600.00
Rasmus Petersen, \$100.00; Hannah M. Charles, \$1,000.00.....	1,100.00
Niels J. Petersen, \$100.00; Christiane Nielsen, \$500.00.....	600.00
L. H. Schultz, \$100.00; Maren Jensen, \$250.00	350.00
Jens Mikkelsen, \$100.00; Hans Nielsen, \$100.00	200.00
Rasmus C. Hansen, \$50.00; Johan Jensen, \$100.00.....	150.00
Hans Pedersen, \$50.00; Anna Kramer, \$250.00.....	300.00
Mark Rasmussen, \$250.00; Emanuel Rasmussen \$250.00	500.00
Chris. Rasmussen, \$250.00; Frederikke Rasmussen, \$1,000	1,250.00
Karen S. Rasmussen, \$1,000.00; A. Simonsen, \$250.00.....	1,250.00
H. H. Clausen, \$50.00	50.00
Loge Nr. 17, \$50.00; Loge Nr. 159, \$50.00; Loge Nr. 70, \$50.00.....	150.00
Den Danske Pioneer, \$367.00; Loge Nr. 92, \$50.00.....	417.00
Loge Nr. 67, \$50.00; Loge Nr. 183, \$50.00; Rolf Rasmussen, \$7.20....	107.20
J. Michaelsen, \$200.00; H. Nordheim, \$80.00; Loge Nr. 1, \$30.00.....	310.00
Loge Nr. 201, \$30.00; Loge Nr. 16, \$30.00; Loge Nr. 70, \$30.00.....	90.00
Loge Nr. 34, \$50.00; Social Demokraten, \$25.27; Loge Nr. 271, \$50.00..	125.27
H. M. Marker, \$10.00; Landin Printing Co., \$3.75	13.75
Loge Nr. 35, \$50.00; Loge Nr. 35, \$50.00	100.00
Loge Nr. 4, \$50.00; J. Michaelsen, \$73.61	123.61
J. Michaelsen, \$34.70; Axel H. Andersen, \$50.00	84.70
	\$9,213.53

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds	\$343,200.00
Kassebeholdning i Assurancefondet	30,860.55
Kassebeholdning i Generalfondet	22,373.77
Kassebeholdning i Hjælpefondet	6,897.60
Kassebeholdning i Garantifondet	8,031.00
Checks udestaaende per 1ste Marts 1916	9,213.53
	\$420,576.45

SAMFUNDETS KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER DEPONERET SOM FØLGENDE:

First National Banks, Safety Vault, Omaha, Neb. (Bonds).....	\$342,700.00
Con. & Com. National Bank, Chicago, Ill. (Bonds).....	500.00
Con. & Com. National Bank, Chicago, Ill.	53,941.45
Bank of Benson, Benson, Neb.	6,000.00
Omaha National Bank, Omaha, Neb.	7,000.00
First National Bank, Omaha, Neb.	8,424.50
Checks beroende hos Over-Kassereren	2,010.50
	\$420,576.45

Chicago den 8 Marts 1916.

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasserer.

Chicago, Illinois, March 1, 1916.

To Mr. J. Michaelsen, Secretary Danish Brotherhood of America, 202 Paxton Block, Omaha, Neb.

This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood of America, as shown by the books of Continental and Commercial National Bank of Chicago at the close of business, February 29, 1916, was Fifty-Three Thousand Nine Hundred Forty-one Dollars and 45-100. \$53,941.45.

GEO. HOLMES, Auditor.

SYMPATHI-RESOLUTION.

Efterdi det har behaget vor himmelske Fader at bortkalde fra sin trofaste Gjerning her paa Jorden til et bedre Hjem i Hans himmelske Boliger, Anna Ebbesen, Moder af vor kjære højagtede Broder, Ex-President og Indstifter af Niels Ebbesen Loge Nr. 66, St. Paul, Neb., efter langvarige tunge Lidelser, i den høje Alder af næsten 84½ Aar — saa være det Besluttet af Niels Ebbesen's Loge Nr. 66, Dansk Brodersamfund, at vi herved tolker og bevidner vor oprigtige og hjertelige Sympathi og Medfølelse for Broder Ebbesen i denne hans store Sorg, men haabende, at han maa finde Fortrøstning og Hjælp hos vor himmelske Fader, som alene er i Stand til at lindre den Slags dybe Hjertesaa. Videre være det besluttet, at Logens Konstitution og Værktøj draperes i Sørgestof for et Tidsrum af 30 Dage, at disse Resolutioner indføres i Logens Protokol, og en Kopi under Logens Segl af vor Sekretær overrækkes Broder Ebbesen. Endvidere besluttet, at en Kopi indsendes for Optagelse i Samfundets Blad samt „Den Danske Pioneer.“ St. Paul, Neb., den 15 Marts 1916. J. J. BISGARD, President. T. J. NELSEN, Sekretær.

SYMPATHI-RESOLUTION.

Bgrundet paa, at det har behaget den Almægtige Gud i sin uudrandsagelige Visdom at bortkalde fra et ærefuldt Liv her paa Jorden til sin himmelske Bolig histoppe Hanne A. Wilhelmsen, den trofaste Hustru af Broder Jens Wilhelmsen, saa være det af Niels Ebbesen's Loge Nr. 66, Dansk Brodersamfund, af St. Paul, Neb., besluttet, at vi herved frembyr til Broder Wilhelmsen og Familie vor oprigtige Sympathi og Medfølelse over deres store Tab af en kjærlig Hustru og Moder, samt henvisende dem til vor kjære Fader i Himlen for Styrke og Trøst i denne deres store Sorg, som den der alene kan hjælpe at lindre saadanne dybe Hjertesaar.

Besluttet videre at som Bevis for vor oprigtige Medfølelse for Broder Wilhelmsen, at vi beordrer vor Konstitution og Embedsmænds Emblemer draperet for 30 Dage, og en Kopi af disse Resolutioner indføres i vor Loges Protokol, samt at vor Sekretær indsender samme for Optagelse i vort Samfundsblad og „den Danske Pioneer.“

St. Paul, Neb., den 15 Marts 1916.

J. J. BISGARD, President.
T. J. NELSEN, Sekretær.

Eventyr til Søs.

(Sluttet)

Det blev Skaffetid, Folkene jagede Maden i sig og begyndte igen, drøje Eder rungede fra den ene Ende af Skibet til den anden, og det var let at forudse, at det Øjeblik ikke var fjært, da Knivene vilde ryge ud og afgøre Trætte. Kaptejnens var en Mand, der tænkte og handlede hurtigt; han oversaa klart Stillingen; fik Spillesygen Lov til at tage Overhaand, da var alt ude, Skibet vilde med sin forsorne Besætning blive Skuepladsen for Mord og Strid, og ingen vilde være sikker. Styrmandene, Jens, Stewarten og Tømmermanden havde endnu ikke deltaget i Spillet. I en Hast raabte Kaptejnen dem ned i Kahytten til Skibsraad.

„Dette gaar ikke; saa længe de har Penge, vil Spilleraseriet blive ved, og de kan jo ingen Steder komme af med dem, de bliver nødt til at vandre fra Mand til Mand; jer mener, at vi i vor egen Sikkerheds Interesse maa sørge for at faa taget Pengene fra dem, ellers er alt ude.“

Styrmandene og Jens var ganske enige med Picard, og denne meddelte nu, at han vilde uddele Punsch, se at faa Spillerne drukne og saa tage deres Penge i Forvaring.

Stewarten gik til Fyrs og fik hurtigt Vandet til at koge, Officererne eftersaa Vaabnene i Kahytten, alle Geværer, Pistoler og Entrebiler blev tagne ned af „Skoddet“ Væggen, hvor de hang; Kaptein Picard hentede fra Lasten et ikke ubetydeligt Stykke Opium, og da Stewarten gik efter Brænde, kom han Opiumen i Kedlen, og den opløstes meget hurtigt, Rørgænger blev afløst, og Jens kom i hans Sted.

Saa blev Punsch baaret forud i en Ballie.

„Drik, Gutter!“ sagde Picard. „Det ser ikke ud til noget Arbejde, og det gælder at holde Liv i Kludene.“

Et Hurra var Svaret. Gasterne lod sig ikke nøde, og en Timestid genlød Dækket af vilde Skraal og Viser.

Jens stod troligt ved Rattet og afløstes af Tømmermanden, en stolt Hollænder.

Ud paa Aftenen sagnedes Skraallet, Spiritus og Opium tilsammen havde gjort den forønskede Virkning, og tolv Mand laa sanseløs drukne, henslænte i alle Stillinger paa Dækket. Øjeblikket til Handling var kommet, alle Kister blev paa det nøjeste eftersete. Lommer blev undersøgte og de rundt om paa Dækket spredte Penrestykker omhyggelig samlede og bræte i Forvaring i Kahytten. Men enhver af de sex Mand, der ikke var faldne i Spillesygens Fristelser, vilde godt, at nu var alt sat paa Spidsen, nu vilde det blive frygteligt at være ombord, det vilde være Kiv og Strid Døgnnet igennem. Tømmermanden, der sammen med Seilmageren havde sit Luk af forude, flyttede derfor ogsaa — ligesom Jens og Stewarten — alt sit Kram agterud i Kahytten; thi forude vilde de ikke være sikre. Saa blev der tildelt hver af de tre et Par Pistoler og en Bil. Og nu afventedes Morgenens eller rettere Mandskabets Opvaagnen.

Det var højt op paa den næste Formiddag. Den ene efter den anden kom, endnu halvt syg efter Opiumrusen, ud af Ruffet. Paa engang hørtes et vældigt Brøl, en Franskmand ved Navn Antoine havde eftersat sin Kiste og opdaget, at Pengene var borte, i et Øjeblik var alle Mand inde i Ruffet, og de var ikke længe om at gøre den samme Opdagelse.

Kaptejnens og Styrmandene traadte dristigt hen til dem.

„I maa ligesaa gerne strax faa at vide, Gutter, at det er os, der har konfiskeret jeres Penge, og ikke en af jer faar en Skilling udleveret, før vi naar Havn. Spil skaber Had, selv mellem de bedste Venner, og Splid og Ufred, om ikke værre Ting, vil opstaa imellem os, og hvad Glæde har I af Pengene, inden I kommer i Havn? Slet ingen. Hver af jer skal faa et Modtagelsesbevis paa, hvor meget jeg har taget i Forvaring.“

Mandskabet havde hørt forholdsvis roligt paa Kaptejnens; men da han havde sluttet, brast Forbitrelsen løs i al sin Vildskab, og kunde fremrakte Pistoler og Entrebiler afholdt de rasende Matroser fra at styrte løs paa Officererne.

„Stille, Gutter!“ raabte Kaptejn Picard. „Den første, der viser Ulydig-

hed, bliver ubarmhjertig skudt ned! De af jeres Kammerater, som har gjort fælles Sag med os, vover I ikke at røre! Nu ved I, hvor Landet ligger. Alle Mand til Arbejde!“

Det er ikke let at beskrive den Opidselse, der her skete mellem Matroserne forude efter dette. Jens, Stewarten og Tømmermanden kom slet ikke mere i Arbejde mellem de øvrige, alt det Arbejde, der kunde findes paa, blev begyndt, Reservesejlene blev slæbte frem og eftersete. Malingen blev fornyet og hele Rigningen „sat“ og „lapsalvet.“ Kaptejnen gjorde alt for at holde Folkene i Arbejde; var der ikke andet at tage vare, saa kom Hajkrogene og Fiskelinierne frem. Flere Hajer blev paa denne Maade halede indenbords, dræbte og flaaede, Sejl blev sat og bjergede, ja ombord i „Atlanta“ blev der en Virksomhed, som ellers er ganske ukendt i Passatfarten. Vagtchefen var tilligemed sine to Adjutanter altid bevæbnet, saavel Dag som Nat. Og saaledes drog den lille Nøddeskal sig hen over det endeløse Ocean, med Had og Vrede mellem dem, der skulde lægge alle Kræfter sammen for at komme lykkelig gennem Farerne.

Spillet var ophørt af sig selv; men der lurede andre Farer i selve Skibet. En Nat, da Jens havde Udkig sammen med Tømmermanden, gjorde denne ham opmærksom paa en ejendommeligt branket Lugt, der kom ud fra Ruffet; de ilede strax derhen og ved at se ind gennem en Rude, der fra Forsiden af Ruffuset viste derind, saa de fire Mand dampe af deres smaa Kridtpiber. Men der var ingen Tobaksrøg at se; paa Bordet foran dem laa nogle smaa hvide Stykker, der lignede Kamfer. Jens anede ikke, hvad det var; men Tømmermanden blegnede.

„Nu er alt ude, de har fundet Vej til Opiumslasten, det er Opium, de ryger, og faar de først Smag paa den, saa er der ingen Raad mere. Du kan stole paa, at de andre, der sover, er allerede opiumsdrukne.“

Endnu medens hantalte, faldt den ene af de to siddende Rvgere hen i Døsen og tumlede med Møje hen i sin Køje, den anden fulgte snart efter.

Tømmermanden meldte strax ved sin Afsløning denne Opdagelse til Kaptejnen, der blev meget betænkelig derved; det var nemlig næsten umuligt at forhindre Folkene i at komme til Opiumen. Hvordan man saa vilde holde Vagt, saa kunde det ikke hindres; der skulde hentes Brændsel i Lasten, ogsaa Vand, tages Proviant frem, og alt var i Nærheden af Opiumsballerne. Ved Eftersyn i Lasten viste det sig, at der alt var taget en betydelig Del, og dette forklarede den ejendommelige Dvaskhed, der i den sidste Uge havde været over flere af Folkene.

Tale til en Opiumstryger om det fordærlige i hans Last, er aldeles unyttigt, faar han ikke Opium, saa melder der sig frygtelige Kramper og Mavesygdomme.

Om Morgenens, da Kaptejnen talte til Mandskabet om Opiumstrygningen, fik han til Svar, at dersom de ikke fik Lov til at ryge paa Frivagten, saa rørte de sig ikke til noget som helst Arbejde; og efter dette Svar styrte de alle forud og bemægtigede sig Haandspagerne til Gangspillet og forskellige Reservespil, som laa paa Dækket. Det var altsaa klart og tydeligt Mytteri ombord i „Atlanta“, og Kaptejnen og hans fem Mand stod i Virkeligheden magtesløse, til Trods for Ildvaabnene; selv om et Par Stykker blev skudt, vilde dog de øvrige med Lethed ved Hjælp af de svære Haandspager faa Overmagten.

Der var intet andet at gøre end at lade staa til, og i den følgende Tid stank hele Skibet af Opiumsrøg, medens en Del af Rygerne laa rundt omkring i den modbydelige Rus's forskellige Trin: de sex Mand maatte udføre alt Arbejde, og det kunde de nok ogsaa; men hvad skulde dette blive til? Opiumstrygningen gør sine Ofre vanvittige eller bringer dem Døden.

Der plejedes Raad agterude. Man nærmede sig Cap, der netop paa denne Tid var erobret fra Hollænderne. Rigtig nok havde det været Bestemmelsen at holde Kurs et Hundrede Mil Syd for Afrikas Sydspids, men denne Plan maatte forandres, det var umuligt at holde det gaende paa denne Maade.

Jens Kristensen havde under den sidste Tids Hændelser tænkt meget, han havde nu set Opiumens afsky-

lige Virkninger og hørt, hvorledes denne Urts Nydelse ødelagde Tusinder af ulykkelige Kinesere og Indiere, og derved var han kommen til at se, hvilken skændig Forretning Opiumshandelen var. Her sejlede de med en Ladning, bestemt til at ødelægge Mennesker med; altsaa skulde der tjenes Penge paa en af de afskyeligste Laster, der findes! Han saa paa sine stakkels Kammerater, og hans kristelige Følelse sagde ham, hvor oprørende en Synd det er, at det ene Menneske beriger sig ved at spekulere i andres onde Lidenskaber. Til Kaptejnen talte han ikke om dette; men en inderlig Lyst havde han til at slippe fra dette Skib.

Kaptejn Picard forandrede Kursen til Nordnordøst, han forklarede sine fem Mand, at der ikke var andet at gøre end at nærme sig Cap, lade Rygerne beruse sig, og saa om Natten, naar de laa bevidstløse, lægge dem alle i Storbaaden, give dem Vand og Proviant med samt Aarer og Sejl og saa forlade dem; de vilde let kunne finde til Cap, naar de fik et lille Kompas med.

Styrmandene bifaldt strax denne Plan, der jo ogsaa havde øjensynlige Fordele, Mandskabets Part og Hyre sparede, og man kunde sejle videre uden Frygt for at komme i Ulykke ved Brand eller Mytteri.

I Stilhed forberedtes alt: der blev lagt Proviant, Vand og adskilligt andet i de to Laaringsfartøjer, og hver Mands Penge blev talt og lagt i en Sejldugspose med Navn udenpaa; endvidere blev et lille Kompas bragt ned i den første Baad. Og om Aftenen før den Nat, da Udsættelsen skulde foregaa, lagde Picard bi og udregnede efter den Solhøjde, man havde faaet om Middagen, nøje, hvor man var, skrev det op paa et Papir, tilligemed en Anvisning om, hvad Kurs man skulde styre for at naa Capstaden. Alt var saaledes rede.

Jens havde i sit stille Sind besluttet at liste sig ned i Baadene, han vilde ikke mere være delagtig i denne skændige Handel. Ogsaa han havde faaet sine Penge i en Pose, og hvad han ellers havde ombord af Klæder, kunde let flyttes.

Alt var rede, og Hundevagten var fastsat til Udførelse af Foretagendet; men det skulde komme ganske anderledes. Opiumstrygerne var som sædvanlig tumlede drukne om paa Dækket, da Mørket faldt paa, og alle øvrige var oppe, da Stewarten, der stod paa Udkig, meldte, at han kunde spore Brandlugt fra Forlugen. Skibet gik for Vejret med Vinden ret agterind. Kaptejnen og Styrmandene, der allerede var i Gang med at bære de drukne Rygere ned i Fartøjerne, kom hurtigt forud. Det var klart, at der paa en eller anden Maade, sandsynligvis ved Uforsigtighed, var opstaaet Ild i Forlasten. Da Lugen toges af, væltede en kvældende brunlig Røg frem; det var klart, at den leffængelige Ladning var i fuld Brand, og at der ikke var fjerneste Mulighed for at kvæle Ilden ved at lægge Lugerne over, lizesaa lidt som ved at pumpe Vand ind; desuden kunde der slet ikke blive Tid dertil, der var kun et eneste at gøre: saa hurtigt som muligt forlade det dødsdømte Skib.

Det var heldigt, at de to Baade alt var klar. Først maatte de berusede lægges i dem. Stewarten blev sat til at samle Proviant og Vand. Tømmermanden hentede Sejl og Aarer og andre Grejer, mens Kaptejnen og første Styrmand skyndte sig at hente alt, hvor der var i Kahytten af Penge og Værdigenstande, medens Jens og Andenstyrmand endrede tilvejs for at hugge Nøttaklerne, der var nødvendige for at faa Storbaaden, der havde sin Plads paa Storlugen mellem Masterne, hevet uden Bords. Røgen trængte sig allerede ud gennem Fugerne i Dæksplankerne, og det var ikke svært at forudse, at den Stund ikke var fjern, da Ilden vilde sprænge Dækket.

Med uhyre Anstrengelser fik de sex arbejdsdygtige Mand hevet den svære Storbaad ud over Lønningen, lastet med alt, hvad der i det store Hastværk kunde lægges i den, alt var gjort med stor Omsigt; først blev de to Laaringsfartøjer førte ned med deres ubevidste levende Ladning, og da de var klar af Skibssiden, endrede de sex Mand hurtigt ad Nøttaklerne ned i Storbaaden, hvorefter Tovene blev kappede, Aarerne lagt ud, og med fuld Kraft halede man væk fra det brændende Skibs saare ubehagelige og færlige Naboskab.

(Forts. paa Side 8)

RESOLUTION.

Ironwood, Mich., Loge Nr. 47, den 10de Marts 1916.

Da vor fælles Broder H. H. Grem afgik ved Døden den 26 Feb. 1916 og Logen har mistet et agtet Medlem, blev det paa Logens Møde den 10de Marts vedtaget, at vi for at hædre hans Minde indrykker denne Resolution i vort Samfunds Blad og tillige at den indføres i vort Protokol samt at en Kopi af samme tilsendes vor afdøde Broders Familie.

Paa Enighed Loge Nr. 47's Vegne.
CHRIST JOHNSON, President.
HANS JOHNSON, Sekretær.

RESOLUTION.

Manistee, Mich., den 19 Marts 1916.

Willemoes Loge Nr. 20 af Det Danske Brodersamfund af Amerika vedtog følgende Resolution ved det regulære Møde den 2den Marts 1916:

Eftersom det har behaget den Allmægtige Gud i al hans Visdom at borttage fra vor Midte to højttagede Brødre, Søren Jensen, den 19de Feb., og Charter Medlem Johan Jensen, den 22de Feb. 1916; derfor være det besluttet, at Borttagelsen af disse to Brødre fra vor Midte danner Vakancer, der længe vil blive mindet af alle Brødre af denne Loge af D. B. S.

Besluttet: I dyb Sympathi med de berøvede Familier udtaler vi vort Haab, om end nok saa stort Tab, det maa blive belønnet af Ham, som gør Alting vel.

Besluttet, at vi i Respekt draperer vort Charter for et Tidsrum af tredive Dage.

Besluttet, at føre denne Resolution til Protokols, sende en Kopi til hver af Afdødes Familier og sende en Kopi til D. B. S. Maanedssblad for Indrykning, oversætte samme paa Engelsk og lade den trykke i „News Advocate,“ som er Byens daglige Avis.

P. N. JACOBSEN, President.
MAGNUS PETERSEN, Sekr.

RESOLUTION.

New Haven, Conn, 9de Marts 1916.

Ved vort regelmæssige Møde den første Marts 1916 blev følgende Resolution vedtaget: Da vor afholdte Broder og Sekretær Jørgen C. Jørgensen er afgaaet ved Døden blev det vedtaget, at vi udtaler vor dybtfølte Sympathi for hans Efterladte Hustru, Børn og Forældre, og Presidenten beordrer Logens Charter beklædt med Sørgeflor for et Tidsrum af tredive Dage, og at denne Resolution indføres i Logens Protokol samt en Kopi af samme tilsendes Afdødes Familie samt en Kopi sendes til Optagelse i D. B. S. Blad, og det være tilføjet, at Logen Nr. 32 ved denne Broders Død har lidt et uerstatteligt Tab, ikke alene som en dygtig Embedsmand i Logen, men en god og trofast Broder, altid tilrede at række en hjælpsom Haand, ikke alene til at arbejde for Logen og Samfundet, men for alt hvad han ansaa for at være godt og praktisk for Danske. Hans jævne, venlige Personalitet vil savnes af alle Logens Medlemmer.

Paa Logen Nr. 32's, D. B. S., Vegne.
CHRISTIAN NIELSEN, President.
SØREN P. FREDERIKSEN, Sekr.

RESOLUTION.

Providence, R. I., 5te Marts 1916.

Vedtaget den 3die Marts 1916 i Rosborg Loge 102 D. B. S. af Amerika i Anledning af Broder Carl Robbs Dødsfald:

At da vor Broder Carl Robb den 1 Marts 1916 efter en Operation og meget kort Sygeleje afgik ved Døden udtaler Logen sin dybe Sorg over Tabet af en god og trofast Broder og at vi som Tegn paa vore Følelser draperer vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage, og at vi bevidner hans Hustru og Børn vor oprigtige Deltagelse i deres Sorg, og at vi indfører samme Resolution i Medlemsbladet og Logens Protokol.

FREDERIK VERDICK, Pres.
HUGO HEINEMAN, Sekr.

EVENTYR TIL SØS.
 (Fortsat fra Side 7)

Det var et næsten frygtelig højtideligt Skue i den mørke tropiske Nat at se det mægtige Baal lyse milevidt omkring. Havets Morild lyste og de sydlige Stjernebilleder blinkede.

Opiumsrygerne var vaagnede og saa til i sløv Forundring, de var næppe nok i Stand til at ro bort fra det brændende Skib. Omtrent en Time efter sprang Dækket med et mægtigt Brag, og Træstumper regnede ned rundt om. Den kvælende Opiumsrøg blev i høj Grad ubehagelig, selv paa længere Afstand, og det var derfor raadeligst at sætte Sejl til for snarest muligt at komme bort.

Styrmændene stemte for at blive ved Brandstedet for muligvis at faa Øje paa et eller andet Skib, der kunde være hidkaldt af Lysskæret; men Kaptejn Picard brød sig ikke derom. Efter hans Bestik skulde man kun være hundrede engelske Mile fra Cap, og det bedste var at lægge Kursen derhen. Han anede nemlig ikke, at Englænderne under Sir Home Popham (berygnet fra Københavns Bom bardement 1807) netop i denne Tid havde erobret Caplandet fra Hollænderne, og at man altsaa vilde løbe lige i Løbets Gab.

Altsaa styrede Picard, de to Styrmænd, Stewarten, Tømmermanden og Jens imod Nordøst. Man bekymrede sig ikke om de to andre Baade. Dette kan synes hjerteløst, men var det ikke. De to Baade var fuldt saa vel forsynede med alt som Kaptejns; alle Opiumsrygere bliver, naar Rygningen standser, overfaldne af Mavekrampe, og for dette kunde jo de raske Folk slet ikke hjælpe; det gjaldt derfor at frelse sig, hvem der kunde.

Op saa styrede de sex Mand i Dage og Nætter, vejlede af den sydlige Halvkugles prægtige Stjernebilleder og deres lille Kompas, mod Nord. Af og til saas Hajer, og det var alt andet end hyggeligt om Natten at se Rvgfinner af disse Udvær stryge i Vandets Overflade, efterfulgt af en lysende Morillsstribe; men de sex Mænd var glade og veltimode. Kaptejn Picard havde slet intet imod at slippe fri for sin tvungne engelske Tjeneste; paa Haiti havde han set, hvorledes hans Landsmænd havde lidt, og hvorledes de engelske Kræmmerstjæle berigede sig saavel paa Franskmandenes som paa de stakels Negeres Bekostning, og nu da han selv havde set Opiumens Forbandelse, var han glad ved ikke at have mere dermed at gøre. Han var heller ingenlunde fattig, og naaede han vel frem til Capstaden, da var der intet tabt for ham, han blæste da Hr. Grogton i London et Stykke.

Jens var meget vel tilfreds med Udbyttet af sin Rejse. Han havde i sin Kiste ikke mindre end 100 engelske Pund, en i hans Øjne uhyre Sum, og slap han bare vel i Land eller ombord i et større Fartøj, saa — ja saa længtes han egentlig nu tilbage til de jydsk Klitter. Han havde nu været borte i to Aar og nogle Maaned, og havde paa Haiti hørt om sit Fædrelands Krig med England, han var glad ved at slippe ud af det engelske Selskab, og Kaptejn og han slog mangen en Samtale af om deres Landes Stilling til det overmodige Albion. Franskmanden talte stort om sin Napoleon, den uovervindelige, den danske Matros havde ingen Napoleon at stole paa, men han vidste, at hans Landsmænd altid havde været dygtige Søfolk.

Mærkelig nok var der mellem de sex Mand ombord i Baaden ikke en eneste Englænder, Styrmændene var begge Hollændere, Tømmermanden og Kaptejn franske, Stewarten en Neger og Jens Kristensen dansk.

Der holdtes jævnlig Skibsraad ombord i den halve Snes Dage, Rejsen varede, og adskillige Forslag kom frem om, hvad man skulde gøre, naar man kom til Capstaden, ingen vidste, at Englænderne havde frataget Hollænderne denne deres ældgamle Nybygd, og at der saaledes var den allerstørste Sandsynlighed for at blive tagen til Fange og enten atter komme tilbage under engelsk Flag eller maaske blive smidt i Land som Fange og gaa der og trælle.

Taffelberget begyndte at tone frem i Synskredsen, og man beregnede at kunne være i Havn næste Aften. Der var ingen Sejlere at se, og vore Æventyrere blev enige om at fare med største Varsomhed.

Da Byen tonede mere tydeligt frem, saa man til sin Forfærdelse ikke mindre end fem store Skibe, øjensynlig Orlogsmænd med det engelske Flag under Gaffelen, det var Sir Home Pophams Eskadre, der netop havde fuldendt Erobringen.

Sejlet paa Baaden blev strøget for ikke at opdages, og der taltes frem og tilbage. Fortsatte Rejsen var umuligt, Proviant og Vand var paa Hælden, det var frygteligt at sidde i den aabne Baad uden Solsejl, og alt viste hen til, at man maatte se at komme i Land, eller ombord i et Fartøj. Ved at se skarpt i Kikkerten opdagede man foruden Orlogsmændene flere større og mindre Koffardskibe paa den nære Rhed. Temmelig langt ude laa en letlastet Skonnertbrig, hvis Bygning efter Picards Mening bestemt tydede paa, at den var fransk, det maatte altsaa være en Price, og Sandsynligheden talte for, at der ombord i den var franske Matroser, der skulde hjælpe det engelske Pricemandskab med at bringe den hjem.

Dette Skib kastede vore Æventyrere deres Haab paa. Saa usete som muligt sejlede og roede de nærmere. Da det led ud paa Eftermiddagen, saas den ene Baad efter den anden at styre fra Skibene imod Land, deriblandt ogsaa Baade fra Skonnertbriggen.

„Et af to, Gutter,” sagde Kaptejn Picard, „enten kan vi tage Skonnerten, liste af med den i Nat, eller der er mange Engelskmænd ombord, saa maa vi give os; her kan vi ikke blive.”

Hans Folk var enige med ham, og da det tropiske Mørke var faldet paa, listede de sig stille hen til Skonnerten. Paa Dækket gik en eneste Vagt, han sang, de lyttede, det var Marseillaisens Toner.

„Hurra!” raabte Picard, „det er en Franskmand! Hal ud, Gutter!”

Stille listede Baaden sig ind under Skonnertens Ror. Vagtmanden var bleven opmærksom paa Støjen uden Bords og saa ud.

„Gode Venner,” sagde Picard.

„Hvor mange Englændere ombord?”

„Kun to,” svarede Franskmanden;

„men de har gode Vaaben; vi er fire Franskmand.”

Det var tilstrækkelige Oplysninger. Som Katte entrede Kaptejn Picard og hans sex Mand ombord i Skonnerten, Baaden blev gjort fast, og med spændte Pistoler stormede saavel de fremmede som Franskmandene ombord ned i Kahytten, hvor der sad to engelske Matroser ved et Glas Grog. Overrumplingen var fuldstændig.

„Den, der giver et Kny, bliver skudt ned!”

De to Engelskmænd blev bundne og slæbte op paa Dækket, i en utrolig Fart blev Sejlene hejset, men Ankeret og dets Tov maatte ofres, det var umuligt at lette det, det vilde gøre for megen Støj.

Atter var vore Æventyrere ombord i et ordentlig Skib, det var nu det fjerde; Storbaaden blev losset og hejset indenbords, og man installerede sig i Kahytten.

Skonnertbriggen, hvis Navn var „Jean Bart,” kom fra Pondichery og hørte hjemme i Nantes; den var for fem Dage siden tagen i Søen af en engelsk Fregat ved Navn „Montreal” og ført til Cap, dens Kaptejn og øvrige Mandskab var bleven ombord i Fregatten som Fanger; men i Aften var den engelske Prisemester i Land til stort Gilde med alt sit Mandskab paa de to Mænd nær, der fandtes ombord, og disse var meget glade ved at være bleven tagne tilbage.

Af disse Franskmand fik vore Æventyrere rede paa Tildragelserne i det nordlige Europa, den danske Flaades Ran og meget andet. Der var god og rigelig Proviant og Vand ombord, og Ladningen selv leverede baade The, Sukker og Kryderier; men farefuld var Sejladsen, ja mere end farefuld, thi hvis de blev tilbageerobrede af en Engelskmand, da gjaldt det Livet; det var jo rent ud sagt Søroveri, de havde gjort sig skyldige i, men i hine lovløse Tider gik ikke alt efter Loven, og var man først hjemme i en fransk, dansk eller hollandsk Havn, saa var alt godt.

Op afsted gik det nordpaa.

„Vi er ordentlig komme paa Frihandel,” mumlede Kaptejn Picard til første Styrmænd Jakob van der Loo. „Men hvad skal man sige, nu er jo snart alle Folk Sørovere; den ene stjæler fra den anden og den anden

fra den ene, saa maa vi jo følge efter, enten selv røve eller blive udplyndrede. Skib under Foden har vi da igen; men hvor skal vi gaa hen med denne dejlige Ladning, og hvem hører den egentlig til? Sejl til Nantes har jeg ikke stor Lyst til... have alt det Vrøvl med Søforklaring, om Kapring, Tilbageerobring og andet, og hvem ved, hvad det kan blive til? Vi har jo da paa en Maade ærlig erobret Skuden, saa vi kan jo gøre ved den, hvad vi har Lyst til.”

Jens stod til Rors, han havde hørt Samtalen og blandede sig i den; han raadede til at gaa til København med Ladningen; der vilde den vist indbringe gode Penge, det var Kolonialvarer alt sammen.

Denne Ide tiltalte Kaptejn, ogsaa det øvrige Mandskab.

Man sejlede saa vidt muligt udenfor det mest befærdede Farvand. Hvad Farerne angik, saa var disse næsten lige store overalt, det var Vovespil i Atlanterhavet og Vovespil i Kanalen og Nordsøen — man mindes, at der i hine Tider næsten intet neutralt Flag fandtes, Frankrig beherskede den ene Del af Verden og England den anden; men England havde nu, efter ved Trafalgar at have ødelagt den spansk-franske Flaade og ved København bemægtiget sig hele den mægtige dansk-norske, Europas næststørste Sømagt, en saa vældig Overvægt paa Havet, at det var 99 Muligheder imod 1 for at møde et engelsk Skib og ikke et af en anden Nation: altsaa fremad i Krigslykkens Navn!

Jens længtes hjem. Under sin Omflakken havde han lært, at Arbejdet hjemme er bedst. Skønt er det at rejse, tænkte han, men dog skønnest at have et Hjem at rejse ud fra og komme tilbage til. Var det saa, at gamle Danmark var i Nød, saa blev der vel ogsaa Brug for ham derhjemme.

Op saa gik Rejsen nordpaa, alt gik lykkeligt gennem Kanalen og Strædet ved Calais.

* * *

I Eftersommeren 1808 stirrede Lodserne ved Aggerkanalen ud over Havet. Omtrent en halv Mil til Søs saas en franskbygget, højtrigget Skonnertbrig styre lige ind imod Løbet, længere ude observeredes et stort Skib, tydelig nok en engelsk Fregat, der for et Pres af Sejl jagede den letlastede og letsejlende Skonnertbrig.

Det var et interessant Væddeløb; det var ganske klart, at der ombord i det mindre Fartøj fandtes en eller flere, der maatte være kendt med Kysten og Indløbet til Kanalen; dog gik nu Lodsflaget til Vejrs paa Fortoppen. Engelskmanden — det var en Fregat — dundrede paa, han vilde have denne Prise, der nu havde klaret sig uden Uheld lige fra Kapstaden og hertil.

Lodsen gik ud, han kom ombord og modtoges ved Falderebet af vor Ven Jens Kristensen fra Bøvlung, som hurtigt forklarede ham alt; Lodsen kendte godt hans Fader og Familie, men nu optog Lodseningen al hans Tid.

Man slap lykkelig og vel ind i Fjorden. Fregatten indsaa det haabløse i Forfølgelsen og holdt af akkurat tidnok til ikke at blive hængende paa yderste Revle.

Op nu var Skonnerten „Jean Bart” i sikkert Farvand. Lodsen raadede til at gaa til Aalborg og sælge Ladningen, den vilde være velkommen. Og saaledes skete det.

I Aalborg holdtes Auktion over alle Varerne. Der spurgtes ikke saa nøje efter Adkomsten til dem, Skibspapirerne var franske, og Skipperen var fransk, og disse Folk var i hine Dage altid velkomne i Danmark.

Jens havde sendt Brev hjem til sine Forældre med Lodsen, og ikke mange Dage efter kom hans Forældre agende med Stude til Aalborg. De havde intet hørt fra ham, men var inderlig glade over at se ham frelst. Hans Kæreste var jo rigtignok bleven gift; men der blev vel en anden.

To af Aalborgs største Købmænd købte imidlertid Skonnerten, den blev udrustet som Kaper og fik Navnet „Hajen.” Kommandoen blev tilbudt Jens Kristensen, imod at han satte sine paa Rejsen for tjente Penge i den. Jens Kristensen var ikke sen til at tage mod Tilbudet, og som Kaper-

fører sejlede han nu ualmindelig heldigt med sin Skonnertbrig til Krigens Slutning. Først da giftede han sig. „Hajen” blev en fredelig Koffardmand; og Jens's gamle Fader, der var flyttet til Sønnen i Aalborg, agerede Styrmænd ombord, saa længe han kunde; men det var ham undertiden lidt svært at tro, hvad Jens fortalte om Grusomhederne paa Haiti.

**DE SMAA STORKE OG
DET MAGRE FLÆSK.**

En Dag i Engslætten gik Manden og Karlen og slog Græs. Saa kom der en stor Flok Stære susende og kastede sig ned i Nærheden; baade Manden og Karlen saa i Vejret, stillede inde med Slaaning og tog sig en lille Hvil.

„Det var en svær Flok Storke,” siger Karlen.

„Storke?” siger Manden. „Det er ikke Storke, det er jo Stær.”

„Ja — men jeg siger, det er Storke,” sagde Karlen saadan med Bestemthed, „og dersom du ikke siger, det er Storke, saa — aldrig et eneste Hug mere, saa gaar jeg straks.”

„Naa — ja, kanske det ogsaa er Storke,” sagde Manden noget langtrukket, for han kunde ikke godt undvære Karlen i de Dage, „men saa er de da noget smaa.”

„Det kan godt være,” sagde Karlen. Leen fik et Par Strøg, og saa gik de paa igen; Karlen rejste ikke, og der var aldrig Snak mellem dem siden om den Ting.

Imidlertid fik de Has baade paa Sommer og Efteraar, og det var bleven Vinter. Saa en Morgen, da Karlen sad og ventede paa Davren, kommer Manden ude fra Køkkenet med et stort Fad varme Kartofler, som han sætter paa Bordet.

„Her er nu et stort Fad kogt Flæsk,” siger han; „naar vi nu spiser Brød til, saa faar vi en rigtig god varm Frokost.”

„Flæsk?” siger Karlen forundret og ser paa Manden. „Det er jo Kartofler!”

„Jeg kalder det nu Flæsk,” siger Manden, „og dersom du ikke siger det er Flæsk, saa kan du gaa straks.”

Hvor skulde han vel gaa hen? Det var lige i den allerhårdeste Vinter! Og saa siger han noget langtrukket: „Dersom det er Flæsk, saa er det ogsaa noget meget magert Flæsk.”

„Det kan godt være,” sagde Manden, „men jeg kalder det nu Flæsk.”

Saa tog de fat paa Davren, som den var; men Karlen sagde aldrig mere, at Stærene var Storke.

OMAHA, NEB.,

Loge Nr. 1, D. B. S., afholder

GENERALFORSAMLING

Tirsdag Aften den 4de April i Dansk Odd Fellows Hall, 26de og Leavenworth Sts. Sager af Vigtighed foreligger. Da dette bliver det første Møde i Logens ny Lokale, forventes et talrigt Møde.

Paa Loge Nr. 1's Vegne,

L. MULLMAN, Sekretær.

MEDDELELSE.

Nebraska City, Neb.

Til Medlemmer af Loge Nr. 60.

Ved Logens Møde den 5 Marts vedtoges det, at Logen ikke i Fremtiden vil betale Assessment i Forskud for Medlemmerne. Medlemmer, som ikke betaler til Forfaldstiden, vil blive slettede.

Paa Logens Vegne,

ANTON NIELSEN, Sekretær.

OMAHA, NEB.
DANSK ARBEJDSANVISNINGSKONTOR.

Loge Nr. 19 har oprettet et Arbejdsanvisnings Kontor for tilrejsende Landsmænd og Brødre af Brodersamfundet.

For nærmere Oplysninger henverder man sig i M. M. Backs Cigarforretning, 322 So. 13th St. Tel. Red 4196.